IV 78891 O 439/54

Savinjski vestnik

Celje, petek 8. januarja 1954

LETO VII. — ŠT. 1 — CENA 10 DIN

Ureja uredniški odbor. Odgovorni urednik Tone Maslo. Uredništvo: Celje, Titov trg 1. Pošt. pred. 12. Tel. 20-07. Ček. račun 620-T-250 pri NB FLRJ v Celju. Tisk Celjske tiskarne. Četrtletna naročnina 125, polletna 250, celoletna 500 din. Izhaja vsak petek. Poštnina plačana v gotovini.

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNIH LJUDI MESTA CELJA, OKRAJEV CELJA-OKOLICE IN ŠOŠTANJA

V imenu funkcije in zlohotno preobračanje besed

Zadnje čase so v našem časopisju vzbudile precej pozornosti razprave predsednika Zvezne skupščine Milovana Djilasa in še nekaterih drugih vodilnih tovarišev. Vse te razprave so odjeknile zelo ugodno med našim delovnim ljudstvom. Toda opažamo, da teh člankov ne berejo vsi, kljub temu, da je med temi največ takih, ki bi jih bili najbolj potrebni. Nevarnost je, da bodo nekateri napačno pojmovali vse te razprave. Tudi naš časopis bo v bodoče moral družbenim problemom posvetiti več pozornosti. Ne samo takrat, kadar je storjena napaka, ki nujno zahteva kazenske zaključke, temveč sproti in ob vsaki priliki, kadar se razne nepravilnosti zgodijo, kadar kje izstopa birokratizem preveč v ospredje in kadar si kdo lasti preveč besede, ko govori v imenu ljudskih množic.

Naš časopis bo v bodoče objavljal tudi te vrste polemiko. Skrbel bo, da bodo pisci takih člankov podpisani s polnimi imeni in da bodo predstavljali mnenje posameznikov, to se pravi, da to ne bo vselej mnenje uredništva, ki bo take članke objavilo.

*

V nekem večjem kolektivu v Celju se je nedavno zgodil primer, ki ga navajam. Da bo laže razumljivo začenjam pri začetku.

Nekje na periferiji so med stanovalci dveh hiš drobnjakarski, človek bi dejal, otročji spori. V eni izmed družin pa je tovarišica, ki v te spore ni prav nič zamešana, ker spričo svojega delovnega razmerja nima niti časa za to. Sosedje so v onemogli jezi našli za potrebno in alarmirali predsednika delavskega sveta, češ kako neznosno vzdušje dela družina omenjene tovarišice, ki je v službi v tovarni, kjer je on predsednik delavvskega sveta. Predsednik delavskega sveta seveda ni pomislil, da je neprimerno zanj vtikati se v take malenkosti, ki jih lahko vzporejamo s prepiri »kofetaric«. Našel je za potrebno in klical nič hudega slutečo tovarišico na zagovor, ji kot funkcionar v tovarni grozil in očital sokrivdo pri teh zdrahah med dvema hišama.

To je primer, v kakšne reči se vse vtikajo ljudje, ki bi morali skrbeti za veliko smotrnejše in pametnejše stvari. Morda je predsednika delavskega sveta navajalo k temu kakšno osebno nagnjenje? Potem je to še veliko slabše.

Godijo se stvari, da komunisti razpravljajo o vseh mogočih drobnarijah, ki jih ne bo mogoče nikoli izpremeniti pri ljudeh, ki v svojem privatnem življenju vendarle vsak po svoje in na svoj način živijo.

*

Najbolj drastični »kozli« pa so ustreljeni tam, kjer se nekdo vtika v stvari, ki jim po svoji razgledanosti in načitanosti ni kos.

Nedavno je v Celju gostovalo beograjsko Narodno kazalište. Ob tej priliki so bile na zaključku tudi manjše »govorance«. To ni nič čudnega, saj je bilo to prvo gostovanje srbskih gledaliških umetnikov v Celju. Med drugimi je govoril tudi upravnik srbskega Narodnega kazališta. Njegov govor je bil poln toplih besed o bratstvu, o poslanstvu umetnikov v naši družbi itd. Upravnik SNP je med drugim izrekel tudi naslednji stavek: »Umetnost ne sme biti podrejena nobeni ideji«. On je mislil s tem, da umetnost ne sme biti dirigirana, kot je to v Sovjetski zvezi, kjer morajo umetniki iskati snov za svoje delo v uvodnikih Pravde. S tem je hotel reči, da je tista umetnost, ki zraste svobodno na tleh umetniškega ustvarjanja, pa najde skupno pot z idejo, toliko koristnejša za družbo in družbeni red, v katerem je ustvarjena.

Toda v Celju so se našli ljudje, ki so hoteli na vsak način odkriti »sovražnika« našega družbenega reda, in preobrnili njegove besede, češ da je rekel umetnost ne sme služiti nobeni ideji. To je seveda čisto nekaj drugega. To formulacijo stavka popolnoma spremeni in seveda tudi njegov pomen. Ne pišem tega zato, da bi opravičil in »pral« upravnika srbskega Narodnega pozorišta. To mu verjetno ni potrebno, kajti smešno je sploh misliti, da bi on (upravnik) prišel ravno v Celje razglašat svoje protisocialistične ideje. Pišem zaradi tega, ker je sem in tja pri nas navada, da nič hudega misleče besede, če so le količkaj nenavadne in samostojne, zelo radi spreobrnejo. Temu je v mnogočem kriva primitivna stopnja posameznikov, ki segajo po večjem kosu kruha, kot ga morejo snesti.

J. Krašovec

NOVOLETNE ČESTITKE PREDSEDNIKA REPUBLIKE TOVARIŠA TITA

Stopamo v leto 1954 z velikimi zmagami in čedalje jasnejšimi perspektivami

Tovariši in tovarišice, državljani in državljanke!

Upam, da se ne motim, ko pravim, da stopamo v nastopajoče 1954. leto v razveseljivejšem položaju, kakor v prejšnja povojna leta. Na obzorju se čedalje bolj kažejo žarki luči, ki se sicer počasi, toda vztrajno prebijajo skozi temne oblake, viseče nad človeštvom. Zmaga miru nad vojno nevarnostjo, pred katero je ves miroljubni svet trepetal v povojnih letih, je čedalje manj ogrožena, vsaj v bližnji bodočnosti, od najbolj odgovornih ljudi na svetu pa je odvisno, ali bo ta nevarnost tudi v daljni bodočnosti odstranjena. Ni pa odvisno samo od odgovornih državnikov, marveč tudi od miroljubnih sil na svetu sploh in v vsaki deželi posebej, ali bo mir zagotovljen za daljšo dobo, če že ni možno, da bi ta ideal človeštva dosegli za vselej.

Glede tega velikega in največjega mednarodnega vprašanja, vprašanja miru, ki zdaj še vznemirja svet, lahko zagotovim državljanom naše dežele, da bomo mi, ki smo odgovorni pred našim ljudstvom in pred zgodovino, vztrajno delali in sodelovali z vsemi miroljubnimi deželami in ljudmi za zmago miru na svetu. Žrtve, ki smo jih doslej prispevali za to stvar, pa so dokaz neuklonljive težnje naših narodov po miru.

Mislim torej, da nisem prevelik optimist, če pravim, da so lahko naši narodi v tem oziru mirni in da lahko mirno usmerjajo svoje napore na izpolnitev svojih teženj, na svoj vsestranski razvoj.

V našem notranjem razvoju zapuščamo leto 1953 in stopamo v leto 1954 z velikimi zmagami in čedalje jasnejšimi perspektivami naše velike in srečnejše prihodnosti. Minulo, 1953. leto, je bilo polno bujnega notranjepolitičnega, gospodarskega in kulturnega življenja. Lice naše dežele se hitro spreminja in čedalje bolj in čedalje dlje pušča naša dežela za seboj bedno in nesrečno podobo minulosti. Opravili smo veliko delo za nadaljnjo demokratizacijo našega družbenega življenja sploh in upravljanja v gospodarstvu posebej.

V prihodnjem, 1954. letu, bodo prišli do polnega izraza pozitivni sadovi vsega, kar smo začeli in storili, če bo vsak zaveden državljan storil v smeri nadaljnjega izpopolnjevanja našega družbenega sistema vse, kar je dolžan in kar je od njega odvisno. Veliko odgovornost v tem oziru imajo naše družbene in politične organizacije: Zveza komunistov, Socialistična zveza delovnega ljudstva, Ljudska mladina, sindikalne zveze, Zveza žena, Zveza borcev, razne kulturne in prosvetne organizacije in naposled pripadniki naše ljudske vojske, komandirji in borci.

Z vročo željo za razcvet in srečo naše socialistične dežele pošiljam državljanom Jugoslavije prisrčne čestitke na pragu novega, 1954. leta.

Delavsko naselje pod daljnovodom, ki nima elektrike

Med obema vojnama je na levem bregu Savinje pri Polzeli zraslo majhno delavsko naselje Gmajna, ki šteje kakih trideset hiš, od 120 delavcev pa je 60 delavcev v tovarni nogavic in ostalih industrijskih podjetjih Savinjske doline. Svoje hišice so delavci sezidali s pritrgovanjem od ust in pred vojno niti misliti niso mogli na napeljavo električne energije, čeprav leži naselje tik pod daljnovodom Velenje—Črnuče in v neposredni bližini trafopostaje v Podlogu ter dveh transformatorjev na Polzeli in Šempetru.

V novi Jugoslaviji pa se je v tem pogledu tudi zanje obrnilo na bolje. Nedavno so izvolili elektrifikacijski odbor, ki je začel zbirati materialna in finančna sredstva ter organizirati pripravljalna dela. Prvi je priskočil na pomoč kolektiv Tovarne nogavic, ki je odstopil brezplačno okoli 180 kg bakrene žice. To seveda še zdaleč ne bo dovolj. Odbor se je obrnil za pomoč na OLO in je prepričan, da bo le-ta tudi nekaj prispeval. Prebivalci naselja so prepričani, da bodo v letu 1954 dosegli zaželeni cilj.

P. I.

Velenjski rudarji so v novo leto stopili z veliko delovno zmago

Vsa ta leta, ko so velenjski rudarji z vso vnemo gradili in razširjali svoj rudnik, so menda bili preveč skromni, da je le redkokdaj prišel v javnost glas o njihovem požrtvovalnem delu, o njihovih naporih in uspehih.

Dediščina, ki so jo velenjski rudarji prevzeli od okupatorjev in preko njih od kapitalistov v bivši Jugoslaviji, je bila kar borna. Rudnik je bil izčrpan, naprave slabe, mehanizacije skoraj nič. Če pa danes obiščemo rudnik lignita v Velenju, najdemo tam moderne zunanje naprave, nedaleč od starih rovov pa popolnoma nove zgradbe okoli novega jaška, ki je izvrtan 373 metrov globoko sredi nedotaknjenih bogatih slojev premoga, ki jih bodo izkoriščali najmanj 30 let. Po tem novem jašku bodo lahko pripeljali na dan okoli 10.000 ton premoga, letno pa okoli tri milijone ton letne proizvodnje. Nova jama, katere glavni objekt je novi jašek, je povezana s staro jamo z rovi in vpadniki.

Novost predstavlja ne samo uspeh za velenjske rudarje, temveč obeta lažje in cenejše obratovanje vseh okoliških industrij v celjskem industrijskem bazenu.

Otvoritve novega jaška so se udeležili številni gostje iz vse republike, med njimi tudi član Izvršnega sveta Ljudske skupščine LRS tov. Franc Popit. Od Velenjčanov, zlasti pa rudarske družine, ni skoraj nihče ostal doma. Vse je prišlo k otvoritvi na dan starega leta. Prvi je govoril predsednik upravnega odbora tov. Jamnikar, ki je povedal, da je v izgradnjo novih objektov velenjskega rudnika bilo vloženih nad dve milijardi dinarjev, kar pa je absolutno koristna in dobiček ter korist obetajoča investicija. Rudnik, nekdaj zapuščen, je danes najmoderneje opremljen v Jugoslaviji. Ima močno mehanizacijo, je ves elektrificiran, kar omogoča veliko višjo delovno zmogljivost, hkrati večjo proizvodnjo in natančnejše delo. Z novim letom bodo tone in tone premoga iz novih, odpirajočih se slojev, hitele v nove nakladalne postaje v Prelogah na vse strani naše države in dajale industriji moč ter toploto v domovih delovnih ljudi. Vložena sredstva se bodo kmalu začela obračati v korist skupnosti in v korist kraja, ki bo v kratkem razdobju spremenil svoje obličje, postal bo prijeten delavski, predvsem pa rudarski center.

Potem je tov. Popit pognal gonilne naprave novega jaška in po progi so stekli prvi vagončki rjave rude, katerim je odprl pot v beli dan direktor rudnika tov. Žgank, ko je prerezal vrvico. V tem trenutku je prišel slavnostni trenutek do viška. Godbe, vzklikanje, okrašeni vagončki, umetni ogenj raz stolpa nad jaškom, vse to se je zlilo v en sam navdušen vzklik zmage in uspeha. V okolici so streljali z eksplozivom, množice pa so se razvile v kolone manifestirajočih, ki so z baklami, rudarskimi svetilkami in godbami na čelu obkrožili predstavnike oblasti, množičnih organizacij v tem slavnostnem sprevodu.

Povorka se je pomikala v naselje k »Domu Svobode«, kjer je bila za zaključek te velike slavnosti še akademija, na kateri so se društva in sekcije Velenjčanov in Šoštanjčanov pomerile v raznih kulturnih panogah in dokazale veliko prizadevanje rudarjev-gospodarjev za kulturni procvit svojega kraja. Na tej akademiji so sprejeli delavci diplome. Bili so požrtvovalni in uspešni prav vsi, toda nekateri so se še prav posebno izkazali. Teh je bilo 114.

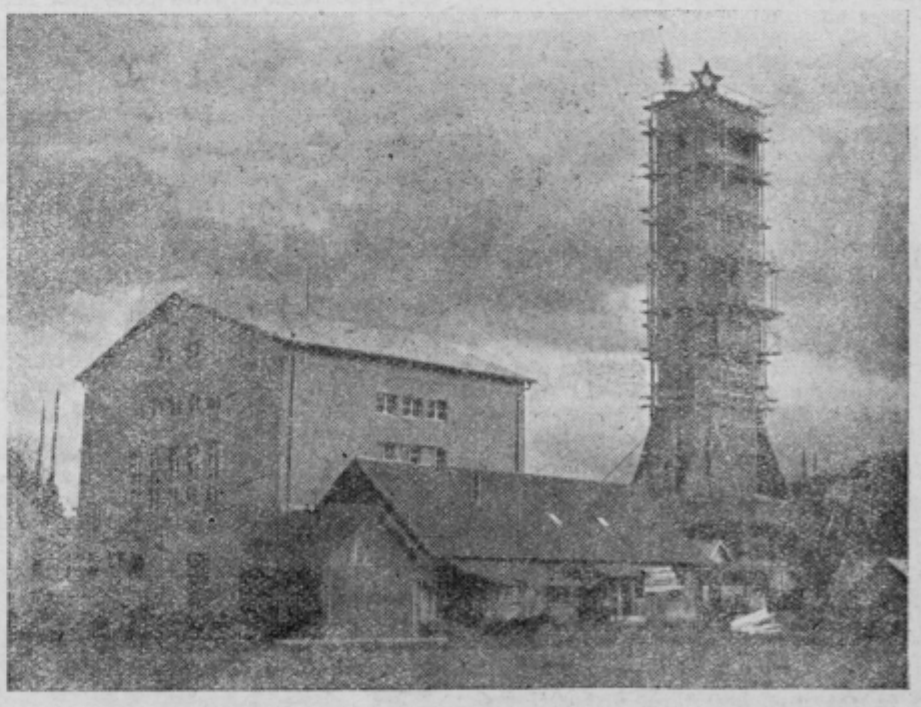

Novi jašek v Velenju

Velenjski rudarji, poleg njih še vsi ostali, ki so jim pomagali pri graditvi novega jaška in ostalih naprav, so z veliko zmago stopili v novo leto. Brez dvoma lahko v imenu vseh naših čitateljev, v imenu vseh naših delovnih ljudi izrečemo velenjskim rudarjem tople čestitke. Našim bralcem pa bomo ob priliki pripravili pestrejšo reportažo o delu in pridobitvah tega kolektiva.

V Žalcu so odkrili spomenik padlim borcem NOB

V nedeljo, 27. decembra je odkrila občinska organizacija ZB NOV v Žalcu lep spomenik padlim borcem in žrtvam NOV. Dogodek je tem pomembnejši, ker je odkritje sovpadlo s proglasitvijo oziroma s prvim proslavljanjem občinskega praznika. Tega dne je padlo leta 1941 pod streli zločinskih okupatorjev v mariborski kaznilnici prvih sedem žalskih žrtev.

Po pozdravnih besedah predsednika občinske organizacije Zveze borcev tov. Sajevica je pozdravil svečanost predsednik okrajnega odbora ZB tov. Borut Rajer, nakar je tov. Maks Pivc v imenu pripravljalnega odbora za postavitev spomenika orisal zgodovinski razvoj NOB v Žalcu in okolici. Med drugim je omenil, da je bilo na območju žalske občine skupno 94 borcev in žrtev NOV. Od teh je bilo 51 borcev, 19 ustreljenih v celjskih in mariborskih ječah, 24 pa so jih požrla koncentracijska taborišča. Na koncu svojega govora je podčrtal sadove, ki jih je rodila prelita kri borcev in žrtev NOB za našo socialistično stvarnost in pozval množico, naj čuva pridobitve NOB, za katere so bile potrebne tolikšne žrtve. Zatem je odkril krasen spomenik v bronu, ki prikazuje borca v trenutku, ko prehaja v napad. Njegov pogled je uprt proti Celju, v tisto smer, odkoder je vsa leta pred in med okupacijo prihajala strupena nacistična propaganda v osrčje Savinjske doline.

Potem, ko je prevzel spomenik v občinsko varstvo predsednik občinskega ljudskega odbora tov. Bozovičar, je vod JLA iz bližnje Gorice izstrelil častno salvo, združeni pevci pa so pod vodstvom tov. Draga Predana lepo zapeli pesmi »Žrtvam« in »Bilečanko«.

Sledilo je polaganje mnogoštevilnih vencev, ki so jih položili svojci padlih borcev in žrtev ter predstavniki družbenih, prosvetnih in drugih organizacij, nakar je godba zabukovških rudarjev zaključila z državno himno lepo svečanost.

Novoletna pogostitev podpirancev splošnega socialnega skrbstva v Celju

Na pobudo Sveta za ljudsko zdravstvo in soc. politiko MLO Celje in nekaterih terenskih organizacij Socialistične zveze je Odbor za soc. skrbstvo in invalidske zadeve organiziral v soboto, dne 2. januarja 1954 pogostitev vseh starejših in dela nezmožnih oskrbovancev v prostorih restavracije »Pošta«, hotela »Evropa« in restavracije »Ojstrica«.

Zbrane goste je povsod pozdravil v imenu MLO predsednik Sveta tov. Polajnar Stane ter jim želel še mnogo srečnih in zdravih dni, nakar so starčki po primernem kosilu v družbi terenskih obiskovalk in članov odbora prijetno pokramljali pri čaši vina. Res ginljivo je bilo v družbi teh, od dela izčrpanih ženic in starčkov, ki so izražali hvaležnost ljudski oblasti za vso njeno skrb, posebno pa še za to novoletno presenečenje. — Pogostitve se je udeležilo 274 oskrbovancev.

P. V.

Pogled po svetu

In prišlo je novo leto, novo leto s starimi problemi. Sušna zima ni pritresla običajnih darov, snežni čilim je skoraj po vsej Evropi tako tenak, da ni zadušil hrupa velikih in majhnih dogodkov preteklega leta. Mila zima se je naselila celo v gorah — skratka, prazniki, ki jih je svet tako ali drugače praznoval, niso prav nič približali tista dva človeška svetova, ki sta, hočeš nočeš, — vedno sprta in ločena med seboj: zunanji svet moči in vsega, kar spada zraven, in tisti notranji svet človeštva, ki hrepeni po skupni, mirni, svobodni, človečansko urejeni družbi.

Pri nas doma smo ugotovili največ resničnega, zgodovinsko pomembnega napora za uresničenje take družbe. Kakor je naša zunanja politika demokratična, tako mora tudi naše notranje politično življenje predstavljati resnično, vsebinsko bogato demokracijo. Beseda Milovana Djilasa, predsednika Zvezne ljudske skupščine, da je samo tista politika prava, katere pot drži k svobodi, je več kot tehtna beseda, je nekaj, kar bo pri nas moralo razbiti meje med zgoraj omenjenima svetovoma.

Sicer pa stojimo pred starimi problemi: najtežji je pač tista EOS. Francija se ne more sprijazniti, da bi tisoč let svoje zgodovine potopila v neki brezimni evropeizaciji, v utopični vojski z eno zastavo, enotno evropsko uniformo in mnogojezično komando. Zato je zahtevala, da se Atlantski pakt podaljša za 50 let, zahtevala garancije, da bodo ameriške in angleške čete ostale v Evropi, dalje rešitev posarskega vprašanja in potrdilo, da bo Francija za vedno ostala v družbi treh velikih, da bo torej ostala »grande nation«. To so tako hude zahteve, da je Dulles izgubil še tisti diplomatski takt, kolikor mu ga je v njegovem navdušenju za Nemčijo — ki je njegova simpatija še iz časov Tretjega rajha — ostalo. Po njegovem izbruhu, ki je samo razgalil republikansko politiko, so se že čuli demokratski glasovi iz Amerike, da zavezniki, ki se čutijo terorizirane, niso nič kaj prida in da je treba Francijo razumeti, saj je v 70 letih trikrat prelivala kri za obrambo evropske kulture pred prusko surovostjo. Kako ta EOS proučuje SZ, se vidi iz mnenja Nemca Nuschkeja, ki pravi, da je EOS nezdružljiva z združitvijo Nemčije. Kaj bi to pomenilo?

To se bo pokazalo na razgovorih v Berlinu 25. januarja, ki bodo verjetno res samo razgovori. Bermudskemu vabilu se je Moskva odzvala, le za spremembo datuma se je odločila, verjetno najbrž ne samo zaradi prestiža, marveč zato, da pridobi na času. Eisenhowerjev predlog o nadzorstvu nad atomsko energijo je namreč SZ mirovno iniciativo za nekaj časa izvil iz rok. SZ ni vseeno, kako uspevajo amerikanski načrti z Evropo. Zato je božične in novoletne praznike izrabila za svojo propagando dokaj spretno tudi, kar zadeva razgovorov v Berlinu. Kreml zahteva priznanje Pekinga, uničenje zahodnih zalog nuklearnega orožja, omejitev klasične oborožitve z letali in protiletalskimi raketami, istočasno pa pošilja v svet zvoke mirovnih fanfar in to celo o božiču, kar naj bi teknilo celo najbolj puritanskim in naivnim dušam, ki ob zimskem prazniku razmišljajo ali pa čustvujejo o miru. Medtem zoré kljub zmrzali stvari v Franciji, Nemčiji, Posarju in v Trstu, na Koreji in Indokini.

V Indokini, kjer traja vojna že sedem let, je jasno, da nobena kolonialna vojska ne bo uničila Ho Ši Minha. Ali ne bi bilo za Francijo bolje, da sklene mir in ohrani vsaj nekaj tistega, o čemer misli, da bo plen Kitajske oz. SZ, če ne bo vodila totalne vojne proti svoji koloniji? Ali nimajo prav tisti, ki odsvetujejo novo Korejo na tem področju?

Koreja! Dve diviziji Amerikancev sta odšli in oddali orožje Sing Man Riju, ki ima zdaj dvajset divizij. Amerikanci pravijo, da ga ne bodo reševali, če se bo zapletel v novo vojno. Imajo prav, posebno, če je obsodba Čungžu Šin Junk Sika, voditelja Sing Man Rijeve liberalne stranke, na 7 let ječe resnična. Ta leader je pri politični zdravici napil — pomotoma — Kim Ir Sernu, predsedniku Severne Koreje. Nič kaj ljubezniva pomota in Sing Man Riju je šla upravičeno na živce. Če ima ta pomota svoje zaledje, potem je za Amerikance res bolje, da se vržejo na Formozo in v Indokini ne ustanove vojske Združenih narodov!

Tudi angleški imperij je zajadral v novo leto s starimi problemi. Nekoč je nek na smrt obsojeni angleški kralj pisal princu Waleškemu: »Svoboda za ljudstvo ni v tem, da bi si samo vladalo. To mu ne pristoji. Podložnik in vladar sta strogorazlični bitji.« V tem je, žal, prenekaterikrat bistvo človeške pravde in angleški imperij je v zadnjem stoletju precej spremenil svoje lice, ker bistva te pravde ni hotel prav razumeti. »Afrika je celina, ki si jo je Previdnost samo zato izmislila, da bi imel Foreign Office sitnosti z njo.« Tako so imeli navado reči v dobi, ko so ustanovili British South Africa Company (Britansko južnoafriško družbo), Niger Company (Nigerijsko družbo) in East Africa Company (Vzhodnoafriško družbo). Takrat je bila Anglija neprijljubljena, ker je preživljala dobo napuha in samoveličja. Ni preteklo pol stoletja, ko je morala popustiti v Indiji tako, kakor konservativcem niti v sanjah ni prišlo na misel. Kje je ostal Kipling s svojimi slavospevi na indijsko civilno upravo (Indian Civil Service)! Tudi Afrika bo prišla do selfgovernementa in do neodvisnosti. Brez vprašanja se Nagib že danes pogaja s Kitajsko in SZ. Novi značaj kolonialnih imperijev, francoskega in angleškega, ostaja eno izmed bistvenih vprašanj današnjice, bolj kot kdaj povezano z vsemi vprašanji mednarodnih odnosov. Naj bi to vprašanje vrglo svojo luč tudi na zeleno mizo v Berlinu! T. O.

„Gospod in gospa“ ali komercialno tituliranje

Nedavno je v »Ljudski pravici« izšel članek, v katerem centralni odbor sindikatov trgovskih uslužbencev pošilja svojim članom resolucijo, ki obravnava splošen pojav, da v naših trgovinah uslužbenci na veliko in povprek titulirajo stranke z gospodi in gospemi. Resolucija ugotavlja, da je to deloma posledica hlapčevske miselnosti nekaterih uslužbencev, ki se ne morejo sprijazniti s tem, da pri nas do starih družabnih oblik ne bo nikoli več prišlo, ali pa to baje delajo samo zaradi komercialnega efekta.

Tudi pri nas v Celju in okolici uslužbenci po trgovinah v tem pogledu niso izjema. Ko je večina trgovskih uslužbencev v Celju bila seznanjena z omenjenim člankom, so kljub temu ostali pri starem, češ da je nemogoče občevati s strankami s tovarišem in tovarišico. Nekateri pravijo, da jim njihova »kulturna stopnja« tega ne dovoli, drugi pa, da bi s tako preusmeritvijo družabnih odnosov do strank izgubili veliko število odjemalcev. Prvi in drugi izgovor ne pomenita pravega razloga za tako izmikanje. Če nekdo nekomu reče gospod, s tem pač ne dokazuje svoje kulturne stopnje, ker sama beseda še ne pomeni kulturo človeka, kajti sem in tja smo včasih lahko slišali tudi nekaj podobnega kot »gospod, Vi ste lopov«. Da je komercialni efekt trgovskega poslovanja zaradi tituliranja ogrožen tudi ne bo držalo, kajti, če bi vsi trgovski uslužbenci principielno opustili buržuazno tituliranje, bi si tudi tisti posamezni malomeščanski nakupovalci ne mogli nič pomagati, ker kupovati vendarle nekje morajo.

Bistvo vsega tega pa je verjetno nekje drugje. Ne za pultom v trgovini, pač pa v vzgoji trgovskega kadra in socialistični prevzgoji državljanov na sploh. Trgovskim uslužbencem, to moramo odkrito priznati, mora biti na moč nerodno pri vsej tej zadevi. Težko je zanje ločiti koga naj imenujejo s tem ali drugim vzdevkom. Med našimi člani Zveze komunistov kar mrgoli takih, ki se meni nič tebi nič pustijo neprestano titulirati z gospodom in gospo. Mnogim je verjetno tako tituliranje celo všeč. Trgovski uslužbenci za mnoge člane ZK vedo, da so člani te organizacije, saj je organizacija javna. Dokler člani ZK sami ne bodo na pristojen način opozorili uslužbencev, da niso nikakšni gospodje in dokler ne bo prišlo tako daleč, da bi z veseljem čuli besedo tovariš, tudi trgovskim uslužbencem ne bo lahko to zadevo pravilno urediti. Nič ni čudnega, če se naši ljudje, ki so vendarle pošteni in dobro misleči državljani, zmrdnejo, če jih nekdo nagovori s tovarišem, ko pa vidijo, da se celo nekateri komunisti zmrdnejo nad takim tituliranjem.

BILTEN — glasilo celjskega mestnega ljudskega odbora

Kdor koli je sprožil idejo, naj MLO Celje izdaja svoje glasilo, priznati mu moramo, da je bila njegova zamisel nadvse posrečena. Je to pravi dokaz ljudske demokracije, veren prikaz dejavnosti, ki jo v imenu volivcev izpolnjujeta Mestni zbor in Zbor proizvajalcev na področju mesta Celja. Vse težko in odgovorno delo, ki ga v interesu mestnega prebivalstva s pomočjo uslužbencev opravljata oba zbora, leži odprto kakor na dlani; nobene tajnosti, nobene skrivnosti, ki bi je ne smel vedeti celjski meščan in državljan, ni slutiti v njem; nasprotno: iz Biltena odsevajo uspehi in neuspehi, ki jih poraja celjsko resnično življenje. Prav zato je Bilten veren prikazovalec vsega kulturnega, gospodarskega in socialnega ravnanja. Kako hvaležna bosta zgodovinar in kronist, ki bosta iz njega zajemala bogato in lepo urejeno gradivo.

Tipkan in s ciklostilnim strojem razmnožen list izhaja v 250 izvodih. Kadar ga prehitita obilica dela in čas, izide v dvojnih številkah, dasi je zamišljen kot 14-dnevnik. Služi pa v orientacijo vsem, ki se zanimajo za javno upravo, zlasti pa ljudskim odbornikom in članom zbora proizvajalcev, kadar na svojih sestankih z volivci in delavci razpravljajo o naših komunalnih zadevah. Pred nami je 5 številk: prva je izšla 15. oktobra, zadnja pa v trenutku, ko to pišem, dne 5. decembra 1953. Že v teh petih številkah je zbranega mnogo gradiva, ki se obravnava na javnih in ožjih sejah in komisijah. Tu ni mogoče ločiti važnejše od manj važnega, kajti vsak sklep in vsak ukrep narekuje življenje samo. Vrstni red gradiva zato ni mogoče določiti v naprej, marveč ga uredniški odbor odreja za vsako številko posebej. Sistem urejevanja šele nastaja.

Poglejmo nekatere zanimivosti.

Že iz prve številke izvemo, kako se je uresničil **mestni družbeni plan** ali po naše mestni proračun v prvem polletju preteklega leta. **Prosveta** objavlja natančen pregled o tem, kakšne so potrebe šolstva glede na rastoče število šolske mladine. Poglavje **Obrt in blagovni promet** govori o uspehih na področju gostinstva in o reformi trgovinske mreže. **O komunalni dejavnosti** izvemo, da je bilo vanjo vloženih nad 222 milijonov dinarjev. Od tega se je samo za stanovanja porabilo 126 in za komunalne naprave (nasadi in naprave, ceste in ulice, vodovod in plinovod, gledališče) 91,6 milijonov. Nadalje poglavje govori o problematiki **ambulantno poliklinične službe.** Zanimivi so statistični podatki o Celju.

(Konec prihodnjič)

Arhidiakon FRANC TOVORNIK iz Slovenskih Konjic obsojen zaradi protidržavne propagande

Pred okrožnim sodiščem je bila zaključena razprava proti arhidiakonu Francu Tovorniku iz Slov. Konjic, ki se je zagovarjal zaradi protidržavne propagande in utaje davkov. Obtožnica dolži arhidiakona Tovornika sovražnega delovanja proti sedanji družbeni ureditvi ter utaje davkov. Med drugim pravi obtožnica, da je Tovornik z namenom, da bi spodkopaval obstoječo družbeno ureditev države, v krogu znancev ter pri dekanijskih vizitacijah govoril, da bivši funkcionarji JRZ ne smejo sodelovati s sedanjo oblastjo. Če pa so že v oblastnih organih, naj delajo v korist bivših pripadnikov JRZ. (Znano politično »sračje« gnezdo v bivši Jugoslaviji.) V nekem razgovoru ob žegnanju v Špitaliču je nastopil proti zadružništvu, dalje je govoril o tem, da je agrarna reforma absolutno zgrešena stvar, da je gospodarstvo zavoženo, da bo kmalu strašna vojna, da se bo sedanja oblast zrušila in da bo spet prišlo do večstrankarskega sistema po vzorcu zahodne demokracije. Nadalje je trdil, da danes ni verske svobode in da oblast preganja cerkev. V raznih razgovorih je namigaval tudi na odcepitev in osnovanje samostojne Slovenije. Obtožnica mu razen navedenega očita še utajo davkov.

Obtoženi arhidiakon se je zagovarjal, da se ničesar točno ne spominja, ker mu je spomin opešal. Priče, večinoma preprosti kmetje, pa so v glavnem potrdile grehe arhidiakona Tovornika, ki mu jih očita obtožnica. Značilno je, da je obtoženi Tovornik še pred sodiščem zagovarjal Stepinca, češ da je mučenik in da so Stepincu naprtili krivdo, za katero so pravzaprav odgovorni drugi.

Sodišče je arhidiakona Franca Tovornika obsodilo zaradi sovražne propagande in utaje davkov na dve leti in 7 mesecev strogega zapora.

Učitelji v Celju so zborovali

Sredi decembra so v Celju učitelji, zbrani na letnem občnem zboru, govorili o mnogih aktualnih vprašanjih. — Zbora so se udeležili tudi učitelji iz novo priključenih krajev. Govorili so o potrebi udejstvovanja učiteljstva tudi izven šole na polju prosvetne dejavnosti in političnega dela, vzgoje staršev in tako dalje. Razpravljali so o zidanju novih šol, ki se je zaradi pomanjkljivih stavbnih načrtov zavleklo in v šolah še vedno poučujejo v popoldanskem času. Proti koncu so govorili tudi o gmotnem stanju učiteljstva, ki za svoje delo ni dovolj honorirano. Tudi stanovanjski problemi med učitelji so potrebni hitre rešitve. Protestirali so proti krivični prevedbi upokojenih učiteljev, kakor tudi proti predvidenemu načinu reševanja pritožb. V sklepih, ki so jih sprejeli za leto 1954, poudarjajo, da bodo stremeli za tem, da opravijo predpisane izpite vsi učitelji. Na šolskih konferencah bodo razpravljali o pedagoški teoriji in praksi. Učitelji bodo morali posvetiti več časa osebnemu študiju. — Sklenili so, da bodo na koncu šolskega leta priredili skupno akademijo osnovnošolskih otrok. Izvolili so tudi nov odbor učiteljskega društva.

Občinskemu odboru Žalec v zadoščenje

Lani smo priobčili članek pod naslovom »Župnik Jančič iz Šempetra se vtika v posvetne stvari«. V tem članku je bilo zapisano, zakaj občinski ljudski odbor ni ukrenil ničesar zoper uslužbenko, ki je imenovanemu župniku dajala zaupne podatke, kljub temu, da je bil občinski odbor o tem informiran. Na prigovor občinskega ljudskega odbora smo zadevo preiskali in dognali, da občinskemu odboru do izida članka ni bilo o tem nič znanega ter da je takoj, ko je prišla stvar v javnost, dotično uslužbenko suspendiral in zadevo izročil Javnemu tožilstvu. Sum, ki je padel na celotni Občinski ljudski odbor Žalec je bil torej neupravičen.

Baterije »ZMAJ« zopet najboljše

UPRAVNIKA oziroma OSKRBNIKA
poštenega, samostojnega, za Počitniški dom Železarne Štore na Svetini sprejmemo takoj — proti kavciji.

Pogoji po dogovoru.

Ponudbe poslati na sekretariat Železarne Štore.

ČESTITAMO SVOJIM POTROŠNIKOM ZA NOVO LETO 1954

DELOVNI KOLEKTIV

VOLNA Laško

Naš kolektiv je trdno odločen, da tudi v letu 1954 prednjači v nizkih cenah in da bo v vsakem času dobro založen s kakovostnim blagom.

Mestni ljudski odbor Celje
Oddelek za gospodarstvo in komunalo
Uprava za dohodke

POZIV

k vložitvi davčnih prijav za odmero dohodnine in prometnega davka za leto 1953

Pozivamo vse davčne zavezance in vse osebe, ki so izvršile kakršno koli pridobitno delo ali izvrševale samostojne poklice, **da vložijo davčne prijave v času od 1. do 31. januarja 1954.**

Davčne zavezance pozivamo, da morajo vložiti resnične podatke o svojem dohodku. Kdor vire dohodkov utaji, oziroma javi neresnične podatke, da bi se s tem izognil plačila davkov, bo kaznovan z denarno kaznijo, ki je določena za davčno utajo, v posebno hudih primerih pa tudi z odvzemom prostosti do 5 let.

Obrtniki vlagajo davčne prijave po Mestni obrtni zbornici, gostilničarji pa po Trgovinsko-gostinski zbornici, kjer dobijo pri tajnikih vsa potrebna pojasnila. Vsi ostali davčni zavezanci vlagajo davčne prijave na Mestnem ljudskem odboru Celje, Upravi za dohodke, soba št. 78, vsak dan od 8—12 ure dopoldne. V isti sobi se dobijo tudi potrebne tiskovine.

Prijava se mora vložiti tudi, če napram dohodkom iz prejšnjega leta ni bilo nobene spremembe.

Rok za vložitev davčnih prijav je nepreklicen. Kdor ne bo vložil davčne prijave v zgoraj določenem roku, mu bomo zaračunali predpisano kazen.

Oddelek za gospodarstvo in komunalo
Uprava za dohodke

S peresom okoli novoletne jelke

Fotografije Foto Pelikan

KRAŠOVEC JURČEK

REPORTAŽA O VESELJU OTROK — O ULIČNIH KOMENTATORJIH — O ASTRONOMSKIH ŠTEVILKAH — GRACIJAH — SIVOLASIH »OTROČAJIH« — O TREH MILIJONIH V SODU ITD.

Zadnič med serijo sodelavcev »Savinjskega vestnika« nisem prišel na vrsto. Sicer je to običajni pojav, da vedno, kadar je dosti gostov v hiši, kdo od domačih nima kam sesti. Naposled je ravno prav. Kolegi so pisali za novoletno vzdušje — jaz bom pa o njem.

Za začetek „mea culpa“

V novo leto je treba stopiti čist. Kakor na novo leto, tako vse leto pravijo. Meni so nekateri, ki so me lani precej črno gledali zaradi poklicnih »aferic« po vsem izgledu odpustili — seveda, če se niso le potuhnili — potem tem slabše. Ker pa tudi jaz nočem v novo leto s pritajenim grehom, priznam, da je bil moj zadnji lanskoletni greh čisto navadna tatvina.

Da, tatvina. Imam namreč smolo. Lani sem kupil jelko (mislim drevo), sredi decembra pa so me strogonačelni sostanovalci v hiši precej obsodili za misticističnega dvoličnika. Tokrat pa sem drugače sklenil. Lepo sem počakal, da je božič minul, potem pa bi z velikim pompom nesel drevo v hišo, da bi vsi videli...

Toda letos je bilo pred božičem drevesc na trgu dovolj, po njem pa niti iglice. Obetal se mi je kaj klavrn novoletni praznik, ki sem ga tisočerim bralcem toplo priporočal. Zato

... priznam, da sem dne 29. decembra ob 13. uri ukradel lepo smrekico na dvorišču Mestnega magistrata. Bila je pripravljena za okrasitev pravljične vasi. Pripravljen sem Društvu prijateljev mladine plačati odškodnino, za kazen pa v socialni fond odgovarjajoč prispevek.

Tudi trgovine so bile tokrat zelo nedemokratične. Za Miklavža in za božič so razprodali vse okraske, vse, prav vse reči, ki naredijo jelko lepo. Tako vsi tisti, ki iz istih razlogov kot jaz niso hoteli kupovati te ropotije že poprej, vseh teh reči niso več dobili. Sicer pa kaj trgovinam mar, njih dolžnost je prodaja ne pa skrb za ravnovesje med verniki in ateisti.

Široko razprtih oči so malčki čakali v pravljični vasi

Komentar z ulice . . .

Takrat, ko so začeli postavljati na Trgu V. kongresa pravljično vas, so se po celjskih ulicah razkokodakali komentatorji. Bil sem priča pogovora med meščankama tik za kočo Janka in Metke. Ena se je pohvalila, da gre ravnokar iz trgovine, kjer je za božične praznike nakupila blaga v vrednosti kakih petih jurjev. Pri tem pa se je na vso moč jezila, koliko v Celju nameravajo zapraviti z novoletno jelko, da je to potrata, da je nekje slišala, češ, vse skupaj bo stalo okrog štirideset milijonov in tako dalje. Pri pravljičnem gradu se je do skrajnosti nadevan možakar vsajal, zakaj raje ne kupijo otrokom oblek in da so njegovi bojda bosi in nagi. Njegov sobesednik, poln vina kot sodi pri Kopru, je nekaj tožil, da njegovi otročaji še kruha ne bodo imeli. Prvega sem dobro poznal. Na sestanku Socialistične zveze so ga nekoč javno opozorili, naj ne zapije vseh otroških doklad.

So bili še drugi komentatorji, ne samo tercialke in pijanci, ki bi radi, da jim skupnost otroke obleče in da bi oni lahko čim več zapili. Bili so tudi taki, ki drugače ob drugih prilikah ne skoparijo in bi za svoje klube, društva in podobne reči odrli svoja podjetja na meh, če bi ne bilo delavskega samoupravljanja. Le-ti sicer niso tako astronomsko ocenjevali stroškov kot tisto meščanka malo prej, pač pa so govorili (iz zanesljivih virov) o osmih, zmernejši pa tudi o petih milijonih. (Prepričan sem, da bo sedaj kdo od teh sklenil, češ, ravno Savinjskemu vestniku ne bom dal niti pare več.)

Tudi med našimi sosedi je bilo slišati komentarje, ki so odločno dišali po nevoščljivosti. Z obdolžitvami in grožnjami je menda najlažje opravičiti lastno nesposobnost, da bi kaj podobnega pripravili tudi za svoje kraje.

Pogled za kulise . . .

Ko je Društvo prijateljev mladine sprejelo organizacijo novoletne jelke v Celju, je računalo na splošno odliko naših delovnih ljudi — na ljubezen do mladine. V splošnem se ni uštelo. Sem in tja pa se je ta ljubezen sprevrgla v godrnjanje. Posamezni sodelavci prireditve so vso zadevo sprejeli kot ukaz ter sodelovali samo zato, da ne bi bilo eventuelnih konsekvenc. No, lepa reč. Če bi se otroci tega zavedali, bi pač ne bili veseli. Ljubitelji otrok, človeku, ki mu je do bodočnosti, bi morale začudene in v veselju razprte oči naših malčkov pomeniti ravno toliko kot buren aplavz na odprti sceni, kot javno priznanje ali celo žvenket denarja. Nihče ne pravi, da bi morali biti idealisti. Toda za otroke, ki jih je v nežni mladosti vendarle sam idealizem, bi tudi majhna žrtev ne bila odveč. Žrtev je sicer vedno le žrtev, je pa lepa, če je storjena v ljubezni in zavesti. Bodimo odkriti, nimam rad zamere, toda če se je sem in tja kdo zmrdnil, ko je z jezo v srcu spravljal otroke v zadovoljstvo in smeh, je prav, če se zmrdne še enkrat, zadet v svojo gracioznost.

Fanfare so naznanile prihod Dedka Mraza

Dedek Mraz prihaja . . .

Kaj zato, če se komu zmeša od fantazije o milijonih, kaj če se komu žolč razlije od nevoščljivosti, če je kdo rad ali nerad sodeloval, če komu jezik oteče spričo pretiranega komentiranja. Celjska mladina zadnje novoletne jelke ne bo zlepa pozabila. To je bil namen in cilj, ki je bil dosežen vsem običajnim spletkam nakljub, kajti je kdo, ki bi vsem ugodil?

Celjski otroci se bodo živo spominjali novoletne jelke, bili so v gledališču, kjer so gledali Sinjega Galeba. Malčki so se veselili na lutkovnih predstavah, obiskali so kino, višek vsega pa je bil 29. in 30. decembra.

Odkar v Celju praznujemo praznik novoletne jelke, ni bilo nikoli tako lepo kot tokrat. Trg V. kongresa se je spremenil v pravljično naselbino. Grad Dedka Mraza je tajinstveno zapiral zapadni del, nebo je bilo prepreženo s tisočerimi barvnimi lučkami, obeski iz pravljičnega in živalskega sveta, lampiončki in tako dalje. Pred balkonom magistrata se je vrtela novoletna jelka, v kočah in paviljonih pa so bila pripravljena darila.

Dedek Mraz prihaja... Otroci so bili razvrščeni po vseh ulicah, kjer je šel sprevod Dedka Mraza. Mestno gledališče je ta sprevod res bogato pripravilo. Francoska garda, ki jo je vodil šepavi stotnik, fanfaristi v mušketirskih oblekah, voz, ki je prikazoval pravljičnost Sneguljčice, voz s pravljičnimi osebami iz Rdeče kapice, naposled voz Dedka Mraza, obdanega z vilami in paži. Celjska godba se je prelevila v vojaško godbo iz srednjega veka. To je bilo paše za oči. Otroci se kar nagledati niso mogli. Na trgu se je sprevod ustavil, Dedek Mraz je pozdravil mladino, potem pa so vsi malčki in vsi otroci, ki so bili dovolj mladi in stari obenem, sprejeli lepa darila, vsi enaka, kot se v socialistični državi spodobi.

Končno Dedek Mraz...

Veliko več pa je ostalo zapisano v otroških srcih. Če bi imel priliko prebrati šolske naloge, ki bodo pisane o novoletni jelki, če bi mogel zvedeti vse, kar so otroci čutili, pa tega ne morejo niti povedati še manj pa napisati, bi verjetno ne pisal reportaže v tem tonu, ker še ne bi izplačalo. Novoletna jelka je postala najlepši praznik naše mladine in s tem je bil namen dosežen. Dosežen je bil tudi velik političen uspeh. Cerkev se je stoletja trudila, da je iz miklavževanja in božičnih praznikov naredila mladinske praznike in je z žrtvovanjem velikih materialnih stroškov tudi uspela. Kdo bi torej očital nam, če približamo novoletno jelko našim otrokom in da postane praznik naše socialistične mladine? Prav zaradi tega, zaradi teh nesmiselnih, sem in tja hudobnih komentarjev, sem bil prisiljen pisati bodičasto.

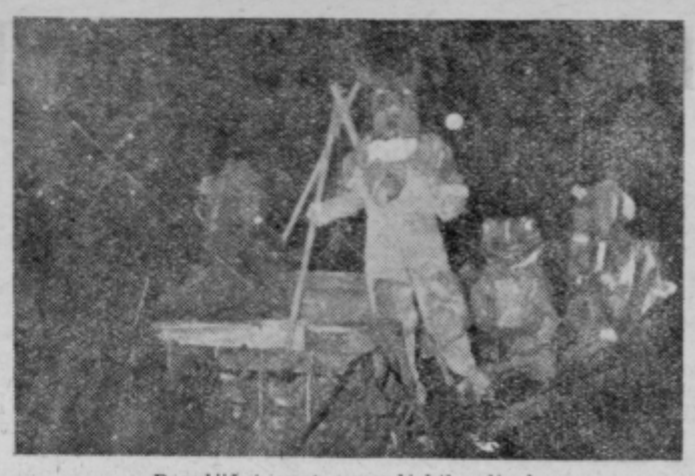

Pravljični svet na celjskih ulicah

Intermezzo v številkah

Sicer ni Celjana, niti soseda, ki bi dejal, da ni bilo lepo. Starejši, sivolasi otročaji, so bili celo bolj radovedni kot mladina. Roko bi položil v ogenj, če niso bili vsi tisti največji »kritiki« polnoštevilno zbrani v prvih vrstah publike. Onega pijanca sem videl osebno, kako je odrival malčke, da bi bolje videl. Da je bilo lepo priznajo vsi, ne odrekajo pa se trditev, da je bilo predrago. Nimam rad številk, pa jih vendar mislim poklicati na pomoč. Po nepopolnih podatkih so Celjani ob Novem letu zapravili na alkoholnih pijačah okoli tri milijone dinarjev. Kje so stroški, ki so jih imeli ob miklavževanju (vse trgovine so zabeležile visok porast prometa), kje so vsi izdatki za praznovanje božičnih praznikov, kje so izdatki za praznovanje novega leta v družinskem krogu, ki ni zapopaden v teh treh milijonih. Vzemimo na primer samo eno naših največjih tovarn. Tovarna emajlirane posode je za novoletno prireditev našim malčkom prispevala največ. Če vsoto, ki so jo darovali, podelimo s številom delavcev, bomo zvedeli, da bi na ta način vsak delavec prispeval sto dinarjev. Vprašamo pa se, koliko je vsak delavec ob Novem letu zapravil izključno čisto zase. Ni mislim oporekati, vsak ima pravico do tega. Prijatelj, ki mi je zelo blizu, mi je potožil, da je zapravil za novo leto točno 3500 din. Tudi meni se je izmuznil najman en jur...

Vidite, Celjani, in tu je pes pokopan. Odrasli si ne pustimo kratiti tradicionalnih navad. Če gre za naše strasti, če je v vprašanju naše zadovoljstvo, naša razsipnost, gorje, če se nas kdo loti. Za otroke pa, zanje je seveda vsega preveč. Toda otroci so imeli od praznovanja novoletne jelke le veselje, duševno hrano in lep spomin. Mi pa smo imeli težke glave, prazne žepe in škandalc. Človek bi dejal, fej nas bodi!

Čaj je ogrel zmrzla lička...

Kdo ima največ zaslug?

Kaddr kakšna stvar dobro uspe, potem je veliko takih, ki bi si radi lastili izključne zasluge zato. Uspela novoletna jelka v Celju je brez dvoma kolektivna zasluga velikega števila ljudi. Društvu prijateljev mladine gre zasluga, da je organiziralo in vodilo vso to prireditev kolikor mogoče brezhibno in uspešno. Zasluga gre delovnim kolektivom in Mestnemu ljudskemu odboru, ki so prispevali gmotna sredstva, brez katerih novoletne jelke v takšni obliki v Celju gotovo ne bi doživeli. Veliko zaslug imajo požrtvovalni delavci, ki so v mrazu in vse noči delali pri postavitvi pravljične vasi. Tu je treba predvsem omeniti skupino električarjev, ki jo je vodil tovariš Umek, električarji Elektro-Celje, dalje aranžerji, slikarji, mizarji in drugi. Brez dvoma bi prireditev ne bila tako pestra za naše malčke, če ne bi priskočilo na pomoč celjsko gledališče, ki je s pomočjo svojega ansambla in številnih amaterjev pripravilo zelo lep sprevod. Naposled zaslužijo pohvalo tudi nekateri člani organizacijskega, tehničnega in kulturnega odbora za organizacijo novoletne jelke, ki so vložili vse svoje sile za uspešno izvedbo. Pri tokratni proslavi novoletne jelke je bilo aktivno in neposredno udeleženih veliko število naših delovnih ljudi, zato po pravici lahko smatramo, da so zasluge za uspeh izključno kolektivnega značaja. (Na tak način tudi ne bo zamere).

Še beseda o „potrati“

Koliko vsa prireditev dejansko stane, danes točno še ne moremo povedati. Povemo pa lahko to, da daleč ne toliko, kolikor se je nekaterim dozdevalo v bujni številčni fantaziji, pa tudi v najskromnejših glavah. Nekaj objektov (obe gobi in obe hišici Janka in Metke) bo za stalno postavljenih na otroška igrališča v Celju. Ostale objekte so vzela in polizali. podjetja, ki so jih izdelala, nazaj in bodo v tem primeru dejanski stroški znašali samo delovno silo. Objekti, ki bodo ostali takšni, kakršni so bili in bodo verjetno še izboljšani, bodo prihodnje leto spet uporabni v iste namene. Sporno bi bilo samo obdarovanje, o tem pa mislim, da ne bo nihče tako umazan in otrokom očital to, kar so ob novem letu pojedli.

BORBENI POZDRAV OB NOVEM LETU 1954

poši ja vsem delovnim kolektivom naše socialistične domovine

kolektiv

Tovarne usnja Šoštanj

Telefon Šoštanj 1

S krepitvijo bratstva in enotnosti naših narodov in s poglabljanjem socialistične demokracije prispevamo k izgradnji socializma!

DOMAČE KOLINE

V SOBOTO, 9. JANUARJA
ZVEČER V RESTAVRACIJI

Beli vol

Postregli vam bomo z dobro svinjino
in pristnim štajerskim vinom!

Domača godba z Gomilskega

Ob tej priliki želimo vsem delovnim ljudem, zlasti pa našim gostom srečno in uspehov polno novo leto 1954

PRAZNOVANJE NOVOLETNE JELKE ...

„Še svoj živ dan . . . “

Nekako čudno — morda bo pravi izraz, če rečem mrzlično razpoloženje se loteva človeka, ko ob vsakoletnih pripravah na novoletno jelko razmišlja, kaj neki bi pripravil otrokom ob njihovem prazniku, ki se ga najbolj vesele, da bi jim vse do prihodnjega novega leta bil spomin nanj edinstven, poln vsebine in da bi jim vsaj deloma upravičil sanje o tem prazniku. Mislim, da je pri teh, kakor pri vseh pripravah, kadar hočemo koga razveseliti, najvažnejše to, da je tisto kar pripravimo presenečenje, seveda prijetno presenečenje.

Naši otroci sicer zelo radi igrajo. Toda ali naj za svoj praznik igrajo sami sebi, ali naj tistim, ki bi igrali, pripravimo za ta dan tremo, ki jo ima vsak nevigran igralec, še toliko bolj pa otrok pred igranjem. Mar bo potem to zanj res praznik?

Toda kako pripraviti v neelektrificiranih, v oddaljenih hribovskih vaseh, kjer ni sposobnega tehničnega kadra, otrokom resnično presenečenje?

29. decembra popoldne. Po dopoldanskem pouku so otroci soške šole zasedli za njih pripravljen avtobus, ki ga je uprava Železarne Štore z razumevanjem ponudila po zelo znižani ceni za prevoz pionirjev k celjskemu Dedku Mrazu. Da bi človek imel filmsko kamero, bi hotel posneti in si ohraniti neskaljeno srečo, ki se je zrcalila v otroških očkah; — v premnogih očkah pionirjev, ki se niso še nikoli peljali z avtobusom — nikoli še bili v Celju. »Kako letijo hiše, kako drevesa!« bi nam posnetek govoril raz platna med razigrano in veselo pesmijo. Da, morda bi tak posnetek povedal marsikomu, kako revna, siromašna na doživetjih je mladost naših hribovskih otrok, kljub dvajsetemu stoletju in kljub vsej skrbi naše družbe za kulturni dvig vasi, za lepo življenje naših otrok.

»Oh, koliko luči! In novoletna jelka se vrti!« Mali Štefek je med vsem nepopisnim veseljem in začudenjem vzdihnil: »Kaj takega še svoj živ dan nisem videl!« Kar cepetali so naši malčki, ko so zaslišali fanfare, ugledali zajčke, medvedka, pajace, ki so hodili po rokah, Sneguljčico in vse prelepo spremstvo Dedka Mraza. Toda Dedek Mraz, to je bil višek vsega. »Meni je mahal, meni je mahal!« so se mali prerekali še dolgo potem, ko jih je zopet med razigrano pesmijo vračal avtobus v naročja hribovskih domov!

Mnogo denarja, še več truda in požrtvovalnosti je bilo vloženega v pripravo tako lepega presenečenja za otroke. Spomin na to lepo doživetje, ki ga bodo mnogi otroci ponesli v stara leta naj bo topla in iskrena zahvala vsem, ki so to lepo doživetje pripravili.

V. F. D.

OKRAJNA GASILSKA ZVEZA
CELJE-OKOLICA ŽELI VSEM SVOJIM DRUŠTVOM IN VSEM PRIJATELJEM GASILSTVA
SREČNO IN USPEHA POLNO NOVO LETO

OKRAJNA GASILSKA ZVEZA
CELJE-OKOLICA

Prijetno presenečenje slepih celjske okolice

Tudi podružnica slepih v Celju je ob novoletni jelki obdarila socialno ogrožene in šibke člane. Prispevke so prispevali delovni kolektivi gospodarskih podjetij ter Svet za ljudsko zdravstvo in socialno politiko pri MLO in OLO. Svet za ljudsko zdravstvo in socialno politiko OLO je prispeval 71.000 din, Tovarna lesne galanterije Rimske Toplice 10.000 din, Tovarna kovanega orodja Zreče 20.000 din, Ljudska restavracija Celje 5000 din, Železarna Štore 5000 din, Trgovsko-gostinska zbornica Celje 5000 din, Trgovsko podjetje Koloniale-Živila 2000 din, Izbira Rogaška Slatina 2000 din, Kmetijsko gospodarstvo Rogatec 500 din, Beton Celje blaga v vrednosti 10.000 din, Tekstilna tovarna Volna Laško blaga v vrednosti 20.000 din, Tovarna nogavic Polzela — nogavic v vrednosti 3500 din, Steklarna Rogaška Slatina steklenine v vrednosti 3000 din, Trgovsko podjetje Povrtnina-Sadje v Celju blaga v vrednosti 10.000 dinarjev, Tovarna emajlirane posode v Celju posode v vrednosti 3500 din. Zelo slabo so se izkazali celjski obrtniki. Od sedemindvajset naprošenih se je odzvalo le nekaj obrtnikov, in sicer: Javoršek Ignac, Štok Avgust, Dolžan Franjo in Grobelnik Riko.

Vsa sredstva so bila kot darila razdeljena siromašnim slepcem, ki so izrazili veliko veselje in hvaležnost darovalcem in iskrene želje za njihovo srečo in zdravje v letu 1954.

Obdaritev slepih je humana gesta, ki bi jo morali večkrat posnemati naši delovni ljudje. Verjetno tudi v bodoče podružnica slepih v Celju ne bo naletela na gluha ušesa, kadar bo organizirala pomoč socialno ogroženim slepim državljanom.

Novoletna jelka na Vranskem

Osnovna šola in nižja gimnazija na Vranskem sta pripravili za šolske in predšolske otroke proslavo novoletne jelke. Razna podjetja so prispevala zneske za čim boljšo obdaritev otrok. Pri tem so se posebno odlikovale: Kmetijska zadruga, poslovalnica »Savinjskega magazina«, od vseh pa najbolj občina. Revnejši otroci so dobili nekoliko blaga, vsi pa so bili skromno pogoščeni. Sredstev je bilo sicer malo, ker v kraju samem ni močnih gospodarskih podjetij, vendar so vsi — tako gospodarske kot politične organizacije — pomagale, kolikor so jim dopuščala sredstva. Pri tem je celo društvo upokojencev pomagalo.

Škoda, da krajem, ki so gospodarsko zaostalejši, ne pomagajo ob takšnih prilikah tisti kraji, ki so gospodarsko bolj močni, saj je dolžnost vseh, da si medsebojno pomagamo. Tako pa človek naleti ob potrebi pomoči na gluha ušesa tam, kjer to ni primerno. Živimo vendar v socialistični skupnosti in skrb vseh mora biti, da se življenje razvija povsod, ne pa samo tam, kjer je industrija močno razvita, sicer bodo nekateri kraji čedalje bolj zaostali.

Veselje otrok v Braslovčah

Novoletna jelka je prodrla v vse kraje Slovenije in daleč prek njenih meja. Mladina jo je sprejela z največjim veseljem. Braslovče s svojo okolico je tokrat pokazalo revolucionarni napredek. Organiziralo je ta mladinski praznik tako svečano, da se lahko meri z mestnimi prireditvami. Dedek Mraz se je pripeljal s svojo godbo na harmoniko, za njim pa voznik Jernej s številnimi darili za mladino. Ves trg je bil na nogah in se končno zbral v dvorani TD Partizana, kjer je bila obdaritev z gledališkega odra. Kdo bi popisal žareča lica in drhteča srca neučakane mladine? Delil je in delil.

Vsakega gosta, ki je opazoval vsa ta presenečenja in vse odrasle je ganil ta prizor. Obdarovana je bila vsa šolska mladina vštevši vajensko, ki gostuje na tej šoli. Razumljivo je, da je bila obdarovana tudi predšolska mladina, ki je odnesla v svoje domove najlepše spomine.

Kdor koli vpraša, od kod denar in sredstva, naj mu povemo, da so se izkazali in Dedku Mrazu izročili podporo Občinski odbor in občinska podjetja. Za partizanske in ostale sirote je Dedek Mraz prejel pomoč od okraja Celje-okolica (okoli 60 paketov).

Pravijo, da je pri tem sodelovalo tudi celjsko Društvo prijateljev mladine. Tem večje priznanje. Vsa prireditev pa je slonela na dobri organizaciji, ki sta jo vodila Šolski svet po predsedstvom tov. Marovta in vsega učiteljstva s šolskim upraviteljem tov. Kolarjem na čelu.

Okrajno mizarstvo
ŠEMPETER V SAVINJSKI DOLINI

želi vsem odjemalcem in dobaviteljem ter vsemu delovnemu ljudstvu
SREČNO TER USPEHOV POLNO NOVO LETO
1954

VEČ VOLJE IN ZANIMANJA ZA IZOBRAŽEVALNO DELO V CELJU

Vse naše gospodarsko, kulturno ter politično življenje in delovanje temelji na znanstvenih spoznanjih, ki si jih je pridobilo človeštvo v svojem dosedanjem razvoju. Mnoga znanstvena odkritja, izumi in spoznanja še čakajo, da si jih osvoje ljudske množice in s tem dvignejo sebe in družbo na višjo življenjsko raven. Novo življenje socialistične družbe gradimo lahko le na dokaj obsežnem znanju ljudi, ker le to omogoča ob socialistični proizvodnji tudi visoko razvito socialistično zavest.

Pridobivanje znanja je naporno delo, ki ni vselej združeno z mnogimi ugodji, **saj zahteva** vztrajnost, resnost, notranjo zavzetost in voljo. Tako dosezamo spoznanja, ki nas zadovole. Taka spoznanja so odgovori na mnoga vprašanja o bodočnosti, delu in o borbi za napredek. Kdor navedenih lastnosti nima, si jih pridobi z izobraževalnim delom. Kdor te lastnosti ima, ima v njih ugodnejše pogoje za prisvajanje znanstvenih spoznanj.

Izobraževanje zahteva od vsakega posameznika neprimerno večje duševne napore nego kulturnoumetniško doživljanje in uživanje. Zaradi tega je krog ljudi, ki se tudi na področju izobraževanja trudi za boljše uspehe, majhen. Gotovo zaostaja za udeleženci na mnogih kulturnoumetniških prireditvah. Za vztrajanje pri izobraževalnem delu je mladini in odraslim potrebnih neprimerno več vzpodbud v društvih in družbi, kakor za kulturnoumetniško delovanje ali za udejstvovanje na področju športa, turizma in drugih panog telesne vzgoje. Ni dvoma, da smo v Celju še premalo izrabili možnosti vzpodbujanja mladine, zlasti delavske, kot tudi odraslih, k izobraževalnemu delu. Premalo, morda celo nič jim nismo prikazovali sodobne motive, ki bi jih vodili k izobraževalnemu delu in jim tudi olajšali vztrajanje pri njem do vidnejših uspehov. Še vedno je v Celju premalo kulturnih delavcev, ki bi se tudi vsebinsko in propagandno, idejno in organizacijsko lotevali nalog izobraževanja pri delavski, nameščenski mladini in delavcih, tudi mnogih nameščencih.

Samo deklarativno, parolarsko prikazovanje in poudarjanje izobraževalnih nalog nas na sedanjih stopnjah razvoja naše družbe ne more več zadovoljevati, niti ne more to biti dokaz za resnost in temeljitost pojmovanja teh nalog. Od tega prehajamo h konkretnim analizam pogojev in možnosti za izobraževalno delo v Celju in okolici.

Društva, ki imajo v svojih nalogah in smotrih predvsem izobraževalno delo so v Celju naslednja: Ljudska univerza, Klub kulturnih delavcev, pedagoški aktiv, strokovno društvo profesorjev, učiteljev, vzgojiteljev in ostala, društvo »Svoboda«. Moralno in organizacijsko, tudi idejno naj izobraževalno delo pospešujejo in k njemu vzpodbujajo zlasti ZKJ, SZDL, sindikalne organizacije, predvsem OSS in MK LMS. Vsa ta društva in organizacije naj bi ob pričetku leta 1954 tudi pregledala in ocenila svoje izobraževalno delo v minulem letu in ga predvidevala za tekoče leto ob stalnem izboljševanju pogojev zanj.

Ljudska univerza je v minulem letu prirejala stalna predavanja v centralni predavalnici na učiteljišču in v predavalnici po predmestjih. Predavanja bi bila mnogo bolje obiskana, če bi bila njih nazornost večja. V večji meri naj bi se predavatelji posluževali slik, filma, tudi poizkusov, ker se s tem zelo olajša umevanje in pozorno sledenje. V bodoče je potrebno pri izbiri tem večje upoštevanje že razvitih znanstvenokulturnih interesov pri ljudeh ter neposrednih potreb, tudi koristi, ki jih prinaša udeležba na predavanju. Zdravstvena in vzgojna predavanja so bila na splošno bolj obiskana, kakor predavanja o umetnosti, zgodovini, razvoju prirode in družbe.

Mladinska delovna kolektiva v Tovarni emajlirane posode in v Metki sta zbrala mladino tudi k predavanjem. Škoda le, da sta s tem prenehala in da jima drugi mladinski delovni kolektivi niso v tem sledili. Meseca septembra se je za ciklus splošnoizobraževalnih predavanj odločil tudi mladinski kolektiv na MLO. Pri udeležbi so redni in točni ter poslušajo sedaj že predavanja kulturnoumetniškega ciklusa. Mladinski kolektiv Potrošnika se je k organiziranju predavanj pripravljal, a do izvedbe še ni prišlo. Mladina, zaposlena v Narodni banki, se tudi odloča za organiziranje ciklusa splošnoizobraževalnih predavanj. Upamo, da se bodo zanj tudi odločili in odločitev izvedli. V tem tednu se pričenja ciklus splošnoizobraževalnih predavanj za mladino Železarne v Štorah. Enak ciklus predavanj za odrasle je v teku v dvorani Beton v Celju. Vsak ponedeljek se ob 17. uri zbere nekaj nameščencev in delavcev v dvorani, da poslušajo predavanje in se po njem razgovore o njem.

V dvorani »Svobode« v Gaberju je bilo lani 6 predavanj. Prvo je bilo letos v tem tednu. Z vztrajanjem pri organiziranju predavanj bo »Svoboda« omogočila kulturni dvig delavstva in njegovih življenjskih navad. Ustvarila bo tudi pozitivno tradicijo izobraževanja s predavanji. V okviru »Svobode« je pričel z delom tudi prvi ideološki krožek delavcev in nameščencev. Študij je tedenski, vsako sredo ob 19. uri. Študirajo vprašanja materializma.

Na Sp. Hudinji je bilo lani 7 predavanj z zadovoljivim obiskom. Na letošnjem predavanju je bil obisk dokaj manjši. Tamkajšnji organizaciji ZK in ZSDL želimo pri prirejanju predavanj obilo vztrajnosti in uspehi ne bodo izostali.

Organizacija ZK in SZDL na Bregu sta v letošnji zimi organizirali dve uspeli predavanji. Ker je dvorana pri Stegu popravljena, bodo še naslednja predavanja tam.

Ena najvažnejših nalog LU v letošnjem letu je, da organizira in izvede čim več seminarskih tečajev za posamezna področja znanosti. Z enakim uspehom kot so tečaji za francoski, angleški, nemški in slovenski jezik, stenografijo in strojepisje, naj bi bili seminarji iz prirodnih znanosti (fizike, kemije, biologije), literature, zgodovine, vzgojstva itd. V mnogih mestih taki izobraževalni seminarji že uspešno delujejo. Tudi v Celju imamo za njih izvedbo vse ugodne pogoje, le organizatorji in propagatorji morajo odločneje v novem odboru LU pristopiti k tej nalogi.

Trenutno razpolaga LU v Celju z 29 predavatelji in 66 predavanji. Podeželskim LU in organizacijam, ki predavanja prirejajo smo seznam dostavili.

Uprava Centralne ljudske knjižnice prireja s sodelovanjem LU razgovore o knjigah. Vkljub dosedanji preskromni udeležbi se bodo razgovori o knjigah vršili redno vsakih 14 dni. Marsikatero zanimivo vprašanje glede čtiva in izbire knjig se bo tam rešilo in razpravljalo.

Klub kulturnih delavcev (KKD) služi predvsem znanstvenemu izpopolnjevanju kulturnih delavcev. Obstoja skoraj leto dni. Razen sestankov literarne sekcije je izvedel tri diskusijske večere za svoje člane. Upajmo, da bo naloge, ki jih ima, v večji meri in vidnejše vršil v tekočem letu. Mnogi kulturni in prosvetni delavci Celja in okolice ostajajo z idejno, nazorsko, politično, ekonomsko, znanstveno in družbeno problematiko osamljeni, nesproščeni in nerazrešeni za večje kulturno ustvarjanje. Vsi si žele večje delavnosti KKD, ki edini lahko zadovolji v sproščeni diskusiji njihove potrebe po izmenjavi mnenj in stališč.

Jesenski sestanki pedagoškega aktiva so nudili udeležencem dovolj vzpodbud za nadaljnja razglabljanja o problemih vzgoje in pouka v Celju. Nastal je tudi okvirni delovni načrt za proučevanje otrok, vendar do dela samega še niso člani tega aktiva prišli. Naloga članov pedagoškega aktiva je brez dvoma tudi ta, da sodelujejo z LU in drugimi organizacijami pri reševanju vzgojnih vprašanj mesta Celja. Še vedno pogrešamo za to delo osnovnega, izvedljivega in konkretnega delovnega načrta, ki bi dal vsemu izvenšolskemu vzgojnemu prizadevanju potrebno temeljitost, obsežnost in smotrnost.

O sodelovanju z množičnimi organizacijami, s kulturnoumetniškimi društvi in ostalimi organizacijami pri izobraževalnem delu v Celju bomo nekoliko razmislili v prihodnjem sestavku. Sedaj pa jih vabimo, da se po svojih zastopnikih udeleže diskusije o bodočem izobraževalnem delu v Celju. Diskusija bo v ponedeljek, 11. januarja t. l. ob 19,30 na občnem zboru LU v predavalnici na učiteljišču.

Le s skupnimi delovnimi napori in močmi bomo za Celje častno in vzgledno izvršili izobraževalne naloge, kot jih zahteva sedanji razvoj naše družbe.

Ivo Švarc

PLANINA
CELJE - ŠLANDROV TRG 6
podjetje za proizvodnjo mesa in mesnih izdelkov

Ob priliki reorganizacije mestne Klavnice v Celju je bilo s 1. jan. 1954 ustanovljeno tudi novo podjetje »Planina« s svojimi poslovalnicami, kjer boste vedno ob konkurenčnih cenah hitro in solidno postreženi z vsakovrstnim svežim mesom in mesnimi izdelki. Večje količine dostavljamo na dom

Jamstvo za Vaše zadovoljstvo — naši kvalitetni izdelki!

Delovni kolektiv
podjetja
»PLANINA«

„SAVINJA“
LESNA INDUSTRIJA
CELJE

želi usem svojim cenjenim odjemalcem in usem delovnim kolektivom uspeha in sreče polno novo leto 1954 ter se priporoča s svojim priznanim pohištvom, usemi vrstami rezanega lesa, lesno embalažo in lesno volno

Sadjarjem v premislek

Sadjarski strokovnjaki, posamezni sadjarji, zlasti pa sadjarski odsek pri okrajni zadružni zvezi v Celju si prizadevajo, da bi spravili sadjarstvo v okraju v takšno stanje, ki bi bilo koristno za okraj kakor za posameznega sadjarja. Žal pa je mnogo sadjarjev, ki še vedno po mačehovsko postopajo s sadnim drevjem. Kljub prigovarjanju, naj vendar sadna drevesa negujejo kakor drevo zasluži, se nekateri ne zganejo.

Mi poznamo že desetletja škodljivce sadnega drevja, kot so n. pr. zajec, voluhar, listna uš, cvetožer, zavijač itd. Proti takim škodljivcem, ki so vidni in je njih škodljivi učinek takoj odkrit, se zavaruje vsak sadjar. Danes pa prihaja k nam škodljivec, ki je izmed vseh najmanjši in vendar najbolj nevaren, ameriški kapar. O tem škodljivcu se je že mnogo pisalo in govorilo in vendar mnogi ne verjamejo, da je tako silno nevaren. Nekateri škodljivci uničijo posamezna drevesa, drugi ovirajo njegovo rast, tretji pa uničijo pridelek enega leta. Škodljivec, o katerem največ razpravljamo pa uniči brezobzirno cele sadovnjake, dá, cele pokrajine.

Koder se je ta škodljivec že pojavil in izvršil svoje pogubno delo, tam verjamejo, kaj to pomeni. Nekateri menijo: »Saj verjamem, da je kapar že v Šmarju, Vojniku, Laškem, a mi smo 5 do 10 km od teh krajev in še ni nevarnosti.« Vedeti pa moramo, da ne koraka polagoma in ne napada frontalno. Lahko se pojavi kot padalci, da ne veš kje in kdaj. Ko opaziš, je lahko že prepozno. Zato je treba biti buden prav povsod in pripravljen za obrambo.

Vemo, da kaparja uničujemo uspešno le s škropljenjem. Kmetijske zadruge imajo na razpolago škropilnice, škropiva in povečini tudi ekipe, ki škropijo. Mnoge zadruge so tudi svojim članom dale škropiva po znižani ceni. Jasno pa je, da morajo plačati ekipe, ki škropijo. Kdor se zaveda važnosti škropljenja je vesel, da se zadruga briga za vse to in rad poravna stroške, ki nastajajo v zvezi s škropljenjem. Kdor zna računati ugotavlja, da je vrednost sadnega pridelka tako velika, da se izplača nekaj žrtvovati za sadno drevje.

Rekli smo, da je v Laškem ameriški kapar že dobil domovinsko pravico in se širi v okolico. Zato so v pretečeni zimi škropili tudi sadovnjake vzhodnega dela Rečice, ki meji na Laško. V večini primerih so bili ljudje zadovoljni in ni bilo priložb. Naj pa navedem en primer neupravičenega nerganja. Na malem posestvu je ekipa poškropila sadovnjak. Lastnika sta plačala 500 din škropilcem. Za tistih 500 din pa je bilo toliko godrnjanja in jadikovanja kot bi hiša pogorela, čeprav je dobil za en koš jabolk ta denar povrnjen. V sadovnjaku posestnika pa je bil pridelek tega leta od 50 do 100 košev. Kje je razsodnost takih ljudi? Ko bi hoteli razumeti, da jim škodljivec lahko v kratki dobi uniči vse sadno drevje, bi drugače gledali. Takšni čudaški ljudje menijo, da se nekateri ukvarjajo v sadjarskih odsekih zadrug zato, ker si ne znajo najti drugega posla. Menijo, da sadjarske škropilne ekipe škropijo le zaradi zabave. Ne. Ko bi se ne zavedali silne važnosti in nujnosti, bi se ne ukvarjali s tem. Ali naj pustimo naše sadovnjake, da jih bo škodljivec uničil, kakor je to naredil v Prekmurju in še marsikje drugje? Zavedni sadjarji se ne bomo ozirali na nerazsodne nergače. Storili bomo svojo dolžnost.

Ko govorimo o zatiranju škodljivcev na sadnem drevju pa moramo vedeti, da ni škropljenje edini ukrep. Sadno drevo mora biti za škropljenje pripravljeno. Zato je potrebno, da iz drevesne krone odstranimo vse suhe veje in veje, ki delajo preveliko goščavo.

Po občinskih ljudskih odborih so izvoljene sadjarske komisije, ki imajo dolžnost sadjarje opozoriti, kaj morajo ukreniti, da bo sadno drevje pripravljeno za škropljenje. Nadalje morajo te komisije ugotavljati, ali so nujni ukrepi v sadovnjakih izvedeni. O tem morajo dajati poročila in zakrnjence predlagati v kaznovanje.

Ni treba omenjati, da imamo prav mnogo takih ljudi, kakor sem prej navedel primer, da bi sicer radi imeli sadje, a za drevo nimajo nobenga časa. So tudi taki, ki sicer priznajo potrebo čiščenja drevja, a ne zdaj. Februarja, če bo toplo in marca bom čistil, pravi marsikdo. Tem je treba povedati tole: zimsko škropljenje se vrši, ko listje odpade in dokler se brstje ne začne napenjati. Torej od decembra do konec marca. Škropiti pa ne moremo, kadar so padavine, premočen veter ali prehuda zima.

Najtežja naloga sadjarske komisije pa je odstranjevanje izčrpanega sadnega drevja. Marsikje vidimo drevo, kateremu se je glavni vrh zaradi starosti ali oslabelosti odlomil, ostala revščina pa še stoji. So tudi drevesa, ki so zaradi kakih škodljivcev ali pomanjkanja hranilnih snovi na pol suha. Pa tudi taka, ki so od kaparja tako močno oslabljena, da se ne dajo več rešiti. Vse to se mora podreti. Vsak sadjar mora vedeti, da je bolje odstraniti vse ono, kar je leglo škodljivcev in ohraniti zdravo drevje, kot pa pustiti, da se končno posuši ves sadovnjak.

Škropljenje je pa pri sadnem drevesu isto kakor pri obolenju človeka mazilo ali prašek. Za hitrejše okrevanje rabi človek primerne hrane. Prav tako pa rabi drevo gnojila. Kako skrbno pognoji kmetovalec njivo za repo, čeprav vemo, da se repa sestoji pretežno iz vode. Z repo boš slabo zredil prašiča. Sadno drevo, n. pr. jablana, nam pa daje dragocene hranilne vrednosti. V repi je 4% hranilnih vrednosti. Jabolko pa ima 9, 11 ali celo 13% sladkorja in še vitamine, kar je dragoceno za človeško prehrano. Ali je prav, da sadno drevo desetletja pustimo brez gnojenja?

Pred dvajsetimi leti je bilo zapisano v neki sadjarski brošuri: »Minuli so časi, ko je zadostovalo, da je človek poznal sadno drevo le takrat, ko je šel s prekljo nad njega, da oklesti sad. Kdor v bodoče ne bo sadnega drevja negoval, ne bo sadjaril.« Tako je zapisal sadjar, praktik, takrat ko ameriškega kaparja še nismo poznali. Koliko bolj se moramo danes zavedati važnosti vseh ukrepov za očuvanje in negovanje sadnega drevja. (Lešnik)

Kako žive naši izseljenci

Odgovor boste našli v Slovenskem izseljenskem koledarju za leto 1954, ki ga je pred kratkim izdala in založila Slovenska izseljenska matica v Ljubljani. Slovenski izseljenski koledar je naslednik Ameriškega družinskega koledarja, ki so ga dolga desetletja izdajali ameriški Slovenci, pred par leti pa je prenehal izhajati in bo odslej naprej redna letna publikacija Slovenske izseljenske matice.

Koledar, ki je lepo opremljena knjiga, obsegajoča 240 strani, je namenjen predvsem slovenskim izseljencem v tujini, ker jim posreduje v besedi in sliki življenje njihove domače grude in njihove nove domovine, lepo in zanimivo čtivo pa bo tudi za vsakega našega čitatelja, ker ga bo knjiga seznanila z življenjem izseljenih Slovencev.

Velika vrednost Izseljenskega koledarja je tudi v tem, ker se bo v njem kopičila zgodovina slovenskega izseljenstva, ki je razmetana po vsem svetu, tako da bo naš mladi rod zvedel, kam povsod se je razdelila kri ene petine izseljenih Slovencev, ki so šli po kruh in srečo v tujino.

Poleg priznanih domačih pisateljev, pesnikov in strokovnjakov, ki so napisali v koledarju sestavke iz področja kmetijstva, industrije in kulturnega življenja Slovenije, so napisali članke iz življenja slovenskih izseljencev rojaki iz ZDA, Argentine, Francije in Belgije. Tako je napisal Janko Rogelj članek O zgodovini slovenskega narodnega doma v Clevelandu, Mirko Kuhel o Louisu Adamiču, Anton Jurca in Peter Puhek o Slovenski naselbini v Detroitu, Anton Okolish o Slovencih v Barbertonu, Ohio; članek o kulturnem življenju Slovencev v Argentini je napisal rojak Ciril Kren, France Kurinčič pa o slovenskih izseljencih med narodnoosvobodilno borbo. Spomine iz svojega življenja sta napisala rojaka Karl Renar iz Chicaga in Anton Valentinčič iz West Midlesexa v Pensilvaniji; rojak Alojz Grčar iz Merlebacha v Franciji je napisal lep članek »Naša kri v Franciji«, August Baričič in France Duh pa o Slovencih v Belgiji.

V koledarju je preko stopetdeset fotografij in reprodukcij priznatih slovenskih umetnikov. Koledar toplo priporočamo kot zelo primerno darilo vsem tistim, ki imajo svoje sorodnike, prijatelje in znance v tujini.

Naročila sprejema Slovenska izseljenska matica v Ljubljani, Cankarjeva 5/I. Cena je 450 din.

IZ PREVORJA

Na zboru volivcev na Prevorju so razpravljali posebno o elektrifikaciji. Kmetje so pripravili drogove, za transformator in napeljavo žice pa nimajo denarja, zato se zanašajo na pomoč okraja. Šola si je že oskrbela instalacijo, pripravljen je tudi oder, da razsvetli dvoranico, čim bi omrežje z žico potipalo šolsko poslopje. O gospodarskih prilikah v občini Lesično je poročal predsednik tov. Turnšek.

Ako bodo dali za Prevorje še kaj sredstev za obnovo domačij, bi naj Prevorjani sami odločali, kdo je še potreben kredita. Pravijo, da oni najbolje poznajo svoje ljudi.

Že dolgo pogrešajo most pri Verku v Prevorsko Dobje, zato ga bodo zgradili z lastnim trudom, le nekaj bo prispevala še občina.

Iz sodne dvorane

Rednak Valentin iz Podkraja pri Žalcu je dne 29. 3. 1953 iz veže gostilne Štamol v Veliki Pirešici vzel moško dvokolo, vredno okrog 20.000 din, last Ivana Turnška in si ga prilastil. Obsojen je bil na 3 mesece zapora.

Ž. V. iz Šmiklavža pri Šentjurju je v maju 1952 vzel izpred gostilne Žirovnik v Doberteši vasi moško dvokolo, vredno okrog 15.000 din, last Oset Stanka in si ga prilastil. V aprilu 1953 pa je pred gostilno Fonda na Gomilskem vzel s kolesa, ki je bilo last Podbregar Antona, prednje kolo, vredno okrog 3000 din in si ga prisvojil. Zaradi tatvine je bil nagrajen s 4 meseci zapora.

S. D. iz Trbovelj je v Kaplji vasi junija 1953 vzel v hiši Ergot Marije mehanizem stenske ure. Istotam je vzel tudi pozneje toplomer. Avgusta 1953 pa je iz kleti Tekstilne tovarne v Preboldu na škodo podjetja vzel elektromotor, vreden okoli 36.000 din. Nagrada 3 mesece brezplačnega bivanja za rešetkami in 6000 din denarne kazni.

Z bombo je hotel razgnati svate

V Lažišah pri Laškem so dne 30. 11. 1952 pri posestniku Antonu Salobirju svatovali. Zvečer je prišel k hiši Mihael Deželak in menda iz mržnje proti nekomu med svati vrgel ročno bombo med svate. Bomba je nedaleč od hiše eksplodirala, vendar ni bil nihče poškodovan. Okrožno sodišče je Deželaka obsodilo te dni na 7 mesecev zapora.

Denarnico mu je olajšala

Jelača Ljubica iz Bosne, brez stalnega bivališča in zaposlitve je 30. 10. 1953 na Savinjskem nabrežju v Celju vzela Godunc Rudolfu iz denarnice 5800 din gotovine in si jih prisvojila. Pri okrožnem sodišču je bila obsojena na 7 mesecev zapora.

DELOVNI KOLEKTIV

Rudnika rjavega premoga Laško

čestita vsem delovnim kolektivom in še posebej svojim potrošnikom za **novo leto 1954** z željo, da z uvajanjem novih gospodarskih ukrepov krenemo vsi k izpolnitvi svojih nalog in s tem k dvigu družbenega standarda.

Vsemu delovnemu ljudstvu, posebno pa našim poslovnim prijateljem, želimo

SREČNO IN USPEHOV POLNO NOVO LETO!

OKRAJNA LESNA INDUSTRIJA

MESTINJE

Tovarna kovinskih izdelkov in livarna

VITANJE

želi vsem delovnim kolektivom, dobaviteljem in odjemalcem še mnogo nadaljnjih uspehov pri graditvi socializma ter jim čestita k NOVEMU LETU 1954

Dr. Lešničar Janko:

Modernizacija infekcijskega oddelka celjske bolnice je nujna!

(Nadaljevanje in konec)

Postavlja se vprašanje, *ali obstojajo možnosti padanja števila infekcijskih bolezni na terenu v prihodnjih letih*, ki bi dopustile še nadaljnje zanemarjenje tega oddelka.

Na to vprašanje moramo odgovoriti žal negativno. Celo visoko kulturne države, z visokim higienskim standardom izkazujejo iz leta v leto naraščanje infekcijskih obolenj. Kakšno je število teh obolenj na teritoriju, ki pošilja bolnike na infekcijski oddelek celjske bolnice, je razvidno iz števila sprejemov bolnikov na ta oddelek v povojnih letih: 1945 (563), 1946 (1093), 1947 (995), 1948 (492), 1949 (597), 1950 (927), 1951 (944), 1952 (866), 1953 (1035).

Tendence padanja števila infekcijskih bolnikov torej tudi ni na našem teritoriju!

Celje s celjsko okolico ter tistimi deli okrajev Trbovlje, Šoštanj, ki pošiljajo infekcijske bolnike na infekcijski oddelek celjske bolnice, predstavlja v epidemiološkem pogledu najslabši del v LR Sloveniji.

Vzhodni del celjskega okraja je epidemično leglo trebušnega legarja, ki ga ni mogoče povsem zatreti vkljub temeljitim protiepidemskim ukrepom. Stalno boljšanje ekonomskih razmer v povojnih letih, ki se kaže v stalnem boljšanju higienskih razmer, stalno, toda počasi krči število obolenj, ki se razširjajo tudi zaradi nizkega higienskega standarda prebivalstva. Žal pa ni upadanje vseh infekcijskih bolezni odvisno od ureditve higienskih razmer. V zadnjih letih so se v našem okolišu množično pojavila obolenja, na katere ima izboljšanje higienskih razmer zelo majhen vpliv ali pa nikakšnega.

Vsem nam je še predobro v spominu epidemija otroške bolezni: *»Akutno respiratorno obolenje«* v letu 1950, ki je terjala 41 smrtnih primerov otrok do 2 let starosti.

V prejšnjih letih našemu teritoriju nepoznan *meningitis serosa* je zavzel letos tak obseg, da se je v naši bolnici zdravilo 100 takih primerov. Kaže, da bomo iz leta v leto imeli več in več tovrstnih bolnikov.

V polletju 1953 pa je zadela našo ožjo domovino nova težka nesreča: širiti se je začela *otroška ohromelost. In zopet je bil teritorij, ki gravitira na celjsko okolico, eden izmed najbolj prizadetih v LRS.* Do danes odpade 30% vseh bolnikov v Sloveniji na celjsko okolico. Medtem, ko smo zabeležili v 8 povojnih letih na istem teritoriju 30 primerov otroške ohromelosti, se je zdravilo in se zdravi na našem oddelku od junija pa do danes 56 primerov otroških paraliz. Po izkustvih držav, ki so prestale že mnogo težkih epidemij otroške paralize, vemo, da moramo računati v prihodnjih letih z novimi in še težjimi primeri otroške paralize. Odkar se je zasidral virus otroške paralize v Norveški, Švedski, Nemčiji, Franciji, Avstriji in Ameriki ter Švici, se te »kuge« nikakor ne morejo znebiti.

Nas je ta bolezen našla povsem nepripravljene. Zašli smo v strašno prostorno stisko z vsemi prej navedenimi posledicami. Ker je tem bolnikom treba dajati določene prednosti, so posledice prostorne stiske prizadele predvsem ostale bolnike. Pravočasna in pravilna fizioterapija utegne ca. polovico teh bolnikov zopet delno, včasih pa popolnoma usposobiti za delo. Tu smo imeli velike težave, ker za tako terapijo nismo bili pripravljeni. Te težave naj pojasni poročilo dr. H. Zaveršnika, ki ga je napisal upravnemu odboru bolnice v Celju, ko je nadomestoval pisca teh stavkov v njegovi odsotnosti, v mesecu septembru in oktobru 1953. Kazalo je tedaj, da bo vsak nadaljnji sprejem na infekcijski oddelek nemogoč. 7 tovrstnih bolnikov je bilo potrebno premestiti na infekcijsko kliniko v Ljubljano. Pa tudi tamkaj so vsak nadaljnji sprejem odklonili zaradi prenapolnjenosti.

Dr. Zaveršnik piše upravnemu odboru Splošne bolnice v Celju 19. 10. 1953 v tretjem odstavku: »V takih primerih, kot je bilo to letos, je potrebna stroga izolacija obolelih in fizio-terapeutsko zdravljenje na samem oddelku. Prvo in drugo je pri nas nezadostno. Za pravo fizioterapijo nimamo nikakih pravih prostorov (vroč zrak, ležeče kopeli, masaža, faradizacija, gimnastika itd.) in se za to vrši pri nas na prav primitiven način. Misliti moramo, da gre tu za mlade bolnike in da v mnogočem odloča pravilna nega, kako bodo rehabilitirani.«

Že samo to obolenje terja, da takoj začnemo z ureditvijo infekcijskega oddelka. Izolacija bolnikov z otroško paralizo manjša širjenje bolezni na terenu, ker bolniki izločajo ca. 80 dni povzročitelja z blatom, pravočasno in pravilno zdravljenje v bolnici pa zmanjša invalidnost, včasih celo popolnoma. Zaradi kužnosti se morajo bolniki z otroško ohromelostjo zdraviti prvih 80 dni na infekcijskih oddelkih. Ti dnevi predstavljajo v zdravljenju otroške ohromelosti najpomembnejši del! Ni nikakih zdravilišč, ki bi hotela v prvih 80 dneh sprejemati ohromele v zdravljenje, tega niti ne bi mogla dopustiti epidemiološka služba, saj morajo biti le infekcijski oddelki tako urejeni, da zasigurajo nemožnost prenosa infekcije iz zavoda. Pomen pravilnega in pravočasnega ortopedskega zdravljenja ohromelih naj pojasnijo stavki profesorja dr. Bogdana Breclja, predstojnika ortopedske klinike v Ljubljani, na Kongresu zdravnikov Slovenije leta 1948 v Ljubljani v temi: »Poliomielitične paralize v Sloveniji«. Prof. dr. Brecelj pravi: »Vsa terapija akutnega štadija poliomitisa je še vedno brez vzročnega zdravila proti virusu poliomielitisa, s katerim bi mogli preprečevati razvoj paraliz... Prvi pojavi paraliz so znak za takojšen pričetek ortopedsko-profilaktičnega zdravljenja, katero je bistveni del terapije poliomielitisa sploh in katero je danes izpopolnjeno z modernimi metodami fizioterapije.«

Odštejmo vse individualne in družinske tragedije, ki jih ustvarjajo bolniki z otroško paralizo in upoštevajmo posledice, ki jih ima nepopolno zdravljenje za celotno družbo, saj jih mora ta le vzdrževati, oni pa družbi ničesar ne dajejo. S pravočasnim in pravilnim zdravljenjem bomo usposobili za delo desetine in desetine teh bolnikov in prištedili ustanovam socialnega zavarovanja in socialnega skrbstva težke milijone.

S tem so obširno, a še vedno nepopolno obrazloženi problemi infekcijskega oddelka celjske bolnice, ki služi bolnikom okrajev Celje-mesto, Celje-okolica, Šoštanj in delno Trbovlje.

Upravni odbor Splošne bolnice v Celju je na dveh sejah, oktobra in novembra razmotrival o nakazani problematiki in prišel do sklepa, da je potrebno čimprej pristopiti k prezidavi in povečanju oddelka. Ta sestavek naj prepriča odgovorne ljudi prizadetih okrajev, da se bodo pravočasno in v zadostni meri oskrbeli sredstva, ki bodo realizirala sklep upravnega odbora. Vsako odlašanje z rešitvijo tega problema utegne imeti nepopravljive posledice, ki bi mogle spremeniti naš zavod, ki služi za zdravljenje in izoliranje infekcijskih bolnikov, v zavod za propagiranje infekcije.

Podpisani sem dostavil upravnemu odboru 16. novembra 1953 minimalni program, ki naj reši delno problem bolniških sob ter odpravi vse glavne sanitarne nedostatke celotne stavbe.

Iz Celja...

CELJSKI SREDNJEŠOLCI PRIPRAVLJAJO AKADEMIJO

(Prireditev bo v soboto, dne 9. t. m.)

Še dobro nam je v spominu lanskoletna kulturnoprosvetna prireditev celjskih dijakov srednjih šol, ki je zapustila med ljubitelji naše mladine prav lep vtis. Dijaki so se postavili s pevskimi in telovadnimi točkami, recitacijami in deklamacijami ter rajalninami. Izgleda, da bo prireditev naših dijakov dobila tradicionalno obliko. V soboto, dne 9. januarja t. l. ob 20. uri bo v dvorani starega gledališča (Stanetova ulica) **II. akademija celjskih srednjih šol,** ki nas utegne kakor ona lani prav tako prijetno presenetiti. Na sporedu so pevske, glasbene, literarne in telovadne točke. Razen solistov sodelujejo pevski zbori I. in II. gimnazije ter učiteljišča.

V dobi, ko radi očitajo mladini, da bi se samo zabavala in plesala, nas tembolj veseli vsaka kulturnoprosvetna prireditev, ki potrjuje mnenje, da se mnogi zanimajo tudi za udejstvovanje na tem področju. Prireditev je izraz iskrenega, požrtvovalnega in nesebičnega prizadevanja mnogih ur in dni, zato je prav, da bomo obiskali to akademijo v čim lepšem številu.

*

Dijaki na učiteljišču bodo priredili Župančičev večer. MKUD Oton Župančič na učiteljišču bo priredil v sredo, dne 13. t. m. ob 19.30 v dvorani LU na učiteljišču **Župančičev večer.** Na sporedu: govor, deklamacije, petje, glasbene točke. Večer se bo vršil v počastitev obletnice rojstva velikega slovenskega ljudskega umetnika. A. P.

ODNOS KNJIGOVODKINJE V »ZVEZDI« DO KOLEKTIVA

Knjigovodkinja v »Zvezdi« v Celju se še ni vživela v to, da danes kolektive upravljajo delavci, da ni več čas za uveljavljanje komandnih skomin posameznikov. Omenjena tovarišica večkrat v navzočnosti gostov z neprimernimi izrazi napada uslužbenke, kar bi lahko opravila v pisarni, če je to res potrebno. Ne da bi ji kdo naročil, izvršuje tudi osebne preiskave pri uslužbenkah, da katera ne bi kaj odnesla. Če bi bila knjigovodkinja prepričana, da je njeno knjigovodstvo v redu, potem pač ne bi smela imeti strahu pred eventuelnim primanjkljajem, ki bi ga uslužbenke itak morale plačati, če bi nastal. Lasti si pravico, da pošilja uslužbence med delovnim časom v hotel »Evropa« po hrano, katero ji morajo tudi primerno servirati. Za plačilo so nagrajene po navadi s kakim nespodobnim izrazom. Tudi okoli napitnin, ki jih kupci kljub temu, da to ni več primerno, puščajo v podjetju, ni nekaj v redu, ker so uslužbenke le malokdaj deležne kakšnega dinarja. Nič čudnega ni, če se kolektiv v tem podjetju sprašuje, čemu ima sindikalno organizacijo, čemu upravni odbor in zakaj upravnik ničesar ne ukrene, kljub temu, da mu je vse skupaj dobro znano.

ŽIVAHNO PROSVETNO DELO V KOMPOLAH PRI ŠTORAH

V Kompolah pri Štorah imajo zelo živahno prostevno dejavnost. Znan je dramatski krožek njihovega prosvetnega društva. Igranje je že od nekdaj njihovo posebno veselje. Imajo knjižnico, ki šteje okoli 400 knjig. Šahovski krožek in folklorna skupina tudi živahno delujeta. Ljudsko prosvetni odsek je zadnjo zimo s podporo kmetijske zadruge izvedel sadjarsko-kmetijski in gospodinjsko-kuharski tečaj. Vse sekcije zelo lepo delajo, le eno je, nimajo lastne strehe in vsa leta »gostujejo« v osnovni šoli. V razredu, ki meri kakih 9x6 m pač ni mogoče prirejati dobrih prireditev. Kompolčani so se že pred vojno odločili, da bi zgradili lasten dom. Kupili so zemljišče blizu šole, nakopali kamenje in zbrali že precej gradbenega lesa. Vojna je nadaljevanje teh del preprečila. Zdaj čaka naslednike prosvetnega življenja v Kompolah naloga, da ponovno poizkusijo srečo. Pred mesecem se je zbral gradbeni odbor devetih članov, ki bo odslej skrbel za to, da v Kompolah zraste primeren prosvetni dom. Zelo veliko razumevanja so pokazali »Svobodaši« iz Štor, ki so po zgraditvi novega Doma podarili ves inventar starega odra z vsemi pripadajočimi kulisami kompoljskemu izobraževalnemu društvu. S tem so vaščanom zelo pomagali. Upajmo, da bodo v bodoče imeli še več uspehov, da si bodo prizadevali pri gradnji doma, upamo pa tudi, da pri prošnji na pomoč ne bodo naleteli na gluha ušesa. R. I.

»EISENHOFF« V CELJU — ZAČARANI GRAD

Stavbo, ki jo pod tem imenom mislimo, poznajo vsi. Stoji nasproti starega Mestnega gledališča. Neprijetno sliko nudi ta stavba že kar v pritličju, kjer skozi izložbena okna straši vsa mogoča šara. Tudi notranjost v vseh nadstropjih je zanemarjena, umazana, da človeka kar zgrozi. V hiši je pet strank, ki uporabljajo eno samo stranišče, za nameček pa še šivalnica odej, ki tudi nima svojega. Zato ni čudno, če ima ta »grad« včasih zelo svojstven duh. Stanovalci v hiši se vprašujejo, kdo bi naj bil vitez, ki bi očistil ta čudni grad zapuščenosti. Težko je določiti forum, ki bi skrbel za snago v hiši, ki bi skrbel za razsvetljavo, za pometanje pločnikov ter druge reči, ki spadajo k hišnemu redu v prostorih in zgradbah, kjer živijo in bivajo **ljudje.** K. M.

LJUDSKA UNIVERZA V CELJU

Nadaljevanje občnega zbora LU v Celju bo v ponedeljek 11. t. m. ob 19.30 v predavalnici na učiteljišču. Dnevni red obsega diskusijo o izobraževalnem delu v Celju in volitve novega odbora. Vsi vljudno vabljeni!

Predavanje: Pomen masovnega rentgenskega slikanja z ozirom na tuberkulozo in ostale pljučne bolezni, bo v četrtek, 14. t. m. ob 19.30 uri v predavalnici na učiteljišču. Predaval bo šef bolnice Novo Celje dr. Kopač Ivan. — Predavanje bo obogatil zdravstveni film. — Vabljeni!

Gibanje prebivalcev v Celju

v Celju v času od 21. 12. 1953 do 4. 1. 1954 Rojenih je bilo 62 dečkov in 54 deklic.

Poročili so se:

Skorjanc Janez, trg. nameščenec iz Celja, Ostrožno 34 in Markovič Emanuela, nameščenka iz Celja, Tomšičev trg 3; Magrič Anton, miličnik iz Celja, Trg V. kongresa 1 in Intihar Ana, kuh. pomočnica iz Levca 23, Petrovče; Dobrotinšek Rafael, tiskarski strojnik iz Celja, Drapšinova ulica 36 in Iršič Andjelka-Branislava iz Celja, Ložnica 34, nameščenka; Stariha Boris, štud. veterine iz Črnomlja 176 in Frece Ana, strok. učiteljica iz Paneč 29, Jurklošter; Melanšek Ivan, nameščenec iz Šoštanja, Cankarjeva 21 in Cretnik Silva, zobna asistentka iz Šoštanja, Matija Gubca 3; Bele Leopold, delavec iz Celja, Razlagova 9 in Srebot Marija, delavka iz Celja, Miklavški hrib 5; Turnšek Karel, trg. pomočnik iz Celja, Ostrožno 89 in Grobelnik Daniela, natakarica iz Celja, Mariborska 85; Maček Anton, delavec v pokoju iz Celja, Zg. Hudinja 2 in Vidovič Barbara, gospodinja iz Celja, Zg. Hudinja 2; Gojča Edvard, strojni mehanik iz Gropada, Italija in Koštomaj Veronika Terezija, študentka iz Celja, Sp. Hudinja 102; Tomšič Vladimir, nameščenec iz Celja, Sp. Trnovlje 92 in Vodnik Marija, delavka iz Celja, Zvezna 18; Mauer Ivan, knjigotiskar iz Višnje vasi 1 in Janežič Marija, delavka iz Celja Kocenova 2; Zapušek Jažef, soboslikar iz Celja, Kersnikova 5 in Smajdek Angela, krojaška pomočnica iz Celja, Okopi 1; Kuk Stanislav, tiskarski strojnik iz Celja, Cesta na Dobrovo 4 in Arlič Marija, gospodinja iz Celja, Cesta na Dobrovo 4; Dimec Maks, posestnik iz Celja, Dobrova 7 in Podergajs Marija Jožefa, poljedelka iz Celja, Dobrova 8; Drobne Alojz, žel. zavirač iz Lokrovca 28 in Hrovatič Zofija, bolniška strežnica iz Celja, Ljubljanska 9; Milutinović Dragoljub, poručnik JLA iz Zemuna, Užička 5 in Stumberger Elizabeta, nameščenka iz Celja, Zidanškova 19; Vedenik Vladimir, inž. elektrotehnike iz Dolenje vasi 48, Prebold in Medveš Silva-Ines, nameščenka iz Celja, Ložnica štev. 29.

Umrli so:

Martinšek Cirila, otrok iz Pesja 2, Velenja; Mernik Ignacij, čevljarski pomočnik iz Slov. Konjic, Nova vas št. 4, star 60 let; Rataje Veronika, roj. Pirš, posestnica iz Slivnice pri Celju, Babna brda 3, stara 45 let; Spilak Janez, tesar iz Grada 143, Murska Sobota, star 52 let; Porenta Frančiška, upok. kuharica iz Zadobrove 83, Škofja vas, stara 74 let; Tomažič Ferdo, vrtnar iz Celja, Ostrožno 113, star 52 let; Hafner Judita, otrok iz Celja, Plečnikova 1; Terlep Jožef, upokojenec iz Trbovelj, star 24 let; Podgoršek, roj. Rošker Terezija, gosp. pomočnica iz Celja, Zidanškova 9, stara 52 let; Kolar Dragutin, nameščenec iz Reke, III. rajon, Kamova 38, star 60 let; Weber Vilibald, graver iz Celja, Cret 67, star 43 let; Buser Cvetko, otrok star 2 leti iz Dobovca 18; Medved Marija, gospodinja iz Celja, Zavodna 5, stara 67 let; Voučko Anton, delavec iz Celja, Drapšinova 21, star 86 let; Stropnik, roj. Gmeiner Marija iz Celja, Breg 17, stara 67 let; Berger Valentin, železničar v pok. iz Celja, Tremerje 2, star 77 let; Babnič Katarina, gosp. pomočnica iz Celja, Zagrad 125, stara 76 let; Schmid Mihael, dojenček iz Platnega vrha 16; Pavlič, roj. Šik Ana, gospodinja iz Celja, Savinska št. 3, stara 68 let.

Veselo novo leto 1954 ob proizvodih

Celeia

Veletrgovina z alkoholnimi in brezalkoholnimi pijačami

vam želi delovni kolektiv

...in zaledja

IZ LESIČNEGA

Beseda o zadrugi

Potek zadnje seje Kmetijske zadruge v gostilni v Lesičnem je bil zopet v takem vzdušju, da zahteva skorajšnjo spremembo. Prav gotovo je dolžnost tukajšnjih političnih organizacij, da odstrani samovoljnost in uveljavi red v zadrugi. Samo z obljubami, da bo kupčija z lesom prinesla zadrugi v letu 1954 velik dobiček, članstvo še ni potešeno, ko pa vidi toliko medsebojne mržnje pri tistih, ki bi morali biti vzgled sporazumevanja in naporov za napredek zadruge.

Pričakujemo, da bomo na občnem zboru dobili sliko o stanju in uporabi investicijskih sredstev, o poslovanju z obratnim kreditom, pa tudi stanje obnove ne sme izostati. Občni zbor pa naj z volitvami zagotovi, da bo kmetijska zadruga uspešno vršila naloge za podvig kmetijstva, ki je posebno na Kozjanskem v zaostalosti.

*

Obvezniki predvojaške vzgoje so proslavili Dan JLA v šoli na Pilštanju. Govoril je predsednik občine tov. Andrej Turnšek.

Za novoletno jelko je okraj Celje-okolica poklonil za podpirance socialnega skrbstva v občini Lesično 60.000 dinarjev. Za družine na orožne vaje poklicanih gospodarjev pa 45.000 din. Sredstva so bila porazdeljena res najpotrebnejšim.

IZ SLOVENSKIH KONJIC

Novoletno jelko so tudi v Slovenskih Konjicah in okoliških vaseh dokaj slovesno praznovali. Delovni kolektivi in množične organizacije so prispevali precejšnje denarne zneske, iz katerih so nato kupili različna darila za šolsko mladino in predšolsko deco. Vse to jim je razdelil Dedek Mraz na posebni proslavi v mladinskem domu v Konjicah in po okoliških osnovnih šolah. Ker so letošnje obdaritve bile precej obsežne, bodo otrokom prav gotovo še dolgo ostale v spominu.

Za odrasle je silvestrovanje pripravilo TD »Partizan« in je dobro uspelo.

*

Šele nekaj mesecev je od tega, ko smo pisali, da se v vasi Bezina in okolici premalo zanimajo za elektrifikacijo okraja, toda sedaj pa bi jih skoraj morali pohvaliti. Že bolj proti koncu lanskega leta, v glavnem v zadnjih treh mesecih, so pošteno zagrabili za delo, izkopali potrebne jame, postavili drogove, napeljali žico in tako danes že precejšnje število gospodarstev sveti z električno lučjo. Veliko dela so prebivalci tu opravili sami, posebno pri postavljanju drogov in pri prevozih, lepo podporo v skupnem znesku 600.000 din so prejeli od OLO Celje-okolica. Seveda vse vasi in naselja v tej okolici za sedaj še nimajo električne luči, saj so precej raztresene, kar napeljavo močno podraži, vendar je tu že prvi začetek, ki kaže, da so se v Bezini le zdramili in nehali čakati na druge. Upamo, da bodo tako agilni ostali tudi v tem letu in bodo elektrificirali še precej hiš v svojem okolišu.

Tudi na Stranicah so v zadnjem času pričeli z deli pri napeljavi lokalnih vodov, dočim imajo večji del hišnih instalacij že gotovih. Izgleda, da je pomanjkanje finančnih sredstev glavni vzrok, da dela ne napredujejo v taki meri, kot bi si to prebivalci te vasi želeli. Ker so tudi tu naselja močno raztresena, bo vsekakor tudi tu še potrebna pomoč oblasti.

*

Tovarna usnja »Konus« v Slov. Konjicah je lansko leto dogradila prvi dve stanovanjski stavbi, od katerih ima vsaka prostora za 3 družine, ki so se pred nedavnim že vselile. S tem pa seveda stanovanjski problem v Konjicah, ki je prav tako pereč kot drugod, še ni rešen, kljub temu, da so tudi zasebniki, zlasti obrtniki in delavci, v zadnjih letih zgradili celo vrsto novih stanovanjskih stavb. L. V.

IZ KOZJEGA

Gostovanje Ljudskega odra iz Celja

Celjani so se pripeljali v Kozje malo pred tretjo uro, ko bi morali z igro kmalu že pričeti. Nekateri oddaljenejši obiskovalci so se zaradi tega zatekli v gostilne, ker so računali vsaj z enourno zamudo. Toda urezali so se, kajti Celjani so bili nared že v dobrih petnajstih minutah. Nastop igralcev je kajpada vsem ugajal. Poslušali smo razločno in lepo govorico, ki se je stopnjevala zlasti pri tov. Sadarjevi. Kozjani so hvalili vsevprek, Sarko Frecetove, Videčnikovega Agatona, Verdnika, vse, pravim. Igre nismo poznali, zato se nam je zdel konec nedovršen. Občinstvo je še nekaj časa obsedelo v pričakovanju četrtega dejanja, ki ga komedija seveda nima. Tako je na koncu tudi izostal zasluženi aplavz, kar so Celjani gotovo opazili.

Z lepo igro je celjski Ljudski oder morda le navdušil gledališko družino v Kozjem, da bo tudi ona še dala kakšno uprizoritev. Kozjani imajo prostrano dvorano z velikim odrom, tudi igralce imajo, le dobre volje je premalo. — Celjani naj le še pridejo v Kozje, saj je takšnole gostovanje na podeželju tudi del kulturnega poslanstva naših mestnih odrov. Da je ljudstvo na Kozjanskem željno gledaliških predstav, je dokaz polnoštevilna udeležba. Č.

IZ ZAGORJA

O občinski revi

Naglušna in nekoliko duševno zaostala reva Marija Otorepec je bila do srede julija nastanjena pri vdovi Kelharjevi na Zečah. Tu je bila dobro oskrbovana, le z vdovino pomočnico, pravi reva, se nista mogli. Zato je Otorepčeva zadnje dni julija zapustila Zeče in se nastanila pri Francu in Frančiški Zidar v Zagorju. Nova gospodinja si je želela zagotoviti mesečno podporo, pa se je zglasila nekajkrat v Kozjem in na Pilštanju.

Naprošen, da povprašam, sem nedavno tega srečal na trgu v Kozjem tajnika in mu povedal zadevo. »Glej jih, glej, kakšni so tam zgoraj na Pilštanju!« se je brž odrezal. »Mislijo, da so v starih časih, ko je bilo za reveža kaznivo, če si je samo želel spremembo stanovanja, kakor da bi ne bil človek. Zdaj nimamo domovinskih pravic, temveč velja le bivališče. Le povej Pilštanjčanom naše mnenje!«

Ne morem zanikati, da bi kozjanski tajnik do neke mere ne imel prav. Dva dni pozneje se znajdem na Pilštanju, pa grem vprašat, kako tam mislijo. Odgovor je bil hiter: »Glej jih, glej, kakšni so tam spodaj v Kozjem! Vriniti nam hočejo novega reveža, nam, ki imamo 42 podpirancev, mesečno pa razpoložljivih največ 14 tisočakov. Pri nas Otorepčeva ni prijavljena in je njeno bivališče v Kozjem. Le povej Kozjanom naše mnenje!«

Meni pa ni bilo za prenašanje mnenj iz občine na občino. Te dni je bila Otorepčeva pri Zidarjevih v Zagorju odpuščena. Videl sem jo, kako je stopicala po cesti proti Kozjem, da se zglasi pri tovarišici Tilčki. Tilčka, ki je predsednica socialnega skrbstva v Kozjem, je znana po svojem čustvovanju z revežI, zato nihče ne dvomi, da je sporna reva zopet pod streho. -in

IZ DRENSKEGA REBRA

Znano je, da so v Miljani na levem bregu Sotle našli zdravilni vrelec, da bo tam kmalu zgrajeno zdravilišče in da se nekaj podobnega obeta tudi v Podčetrtku. Tako bo cesta Polana—Golobinjek kaj kmalu živa potreba, saj je Miljana tako rekoč v naši soseščini. Večina prebivalstva, posebno v Gostinci, Pristavi in Dobležičah se preživlja od vinogradov, ki so letos pozebli, da so ljudje ostali brez dohodkov. Prav bi bilo, če bi se gradnja važne gospodarske in tujsko prometne prečnice Lesično—Polana—Virštanj—Golobinjek nadaljevala z večjo vnemo, da bi naši ljudje prišli do zaslužka. Z gradnjo te ceste bo treba pohiteti tudi zaradi tega, ker nameravajo že spomladi graditi obsotelsko železnico, ki bo speljana skoraj v naši neposredni bližini. Pomen in važnost izgraditve te ceste ležita na dlani in je škoda, da bi o tem kaj več govorili.

Na Polani, v središču drenskorebrskega območja, imamo dobro uspevajočo Kmetijsko zadrugo, edino gospodarsko podjetje tu okoli. Iz Polane je lep razgled proti vinorodnim krajem hrvaškega Zagorja, zato se tu vsakdo rad ustavi. Ni prebivalca, ki ne bi želel, da bi se na Polani v skorajšnjem času zgradilo zadružno poslopje s trgovskimi, poslovnimi in stanovanjskimi prostori, z raznimi skladišči in tudi gostinsko podjetje bi ne bilo odveč. Vsi se veselimo dneva, ko bo Zadruga Drensko rebro pričela uresničevati svoj načrt in pričakujemo, da bo tudi Okrajna zadružna zveza v Celju prizadevanje podprla.

ZAKONSKA SREČA

»No, kako je, odkar si oženjen?«

»Hm, kako? Ko sem se ženil, sem govoril samo jaz in je ona poslušala, ko sem se oženil, je govorila ona in sem jaz poslušal. Sedaj pa govoriva oba, poslušajo pa sosedje!«

USPEHOV V NOVEM LETU

1954

ŽELI VSEM SVOJIM ODJEMALCEM

PROJEKTIVNI BIRO

CELJE

in se priporoča s projekti visokih in nizkih gradenj ter interjerji

Vsem delovnim kolektivom, ustanovam, društvom in delovnim kmetom želi uspehov polno leto pri čim večjem dvigu proizvodnje — posebno v kmetijstvu

KMETIJSKO GOSPODARSTVO

ARJA VAS · PETROVČE

Pogumni Tonček na žalskem odru

Igralska skupina nižje gimnazije v Žalcu je za novoletno jelko razveseljivo presenetila mladino in odrasle od blizu in daleč, ko je v režiji tov. Predana in Rajnerjeve in ob sodelovanju dijakov in skoraj vseh članov učiteljskega zbora vprizorila Jaka Špicarjevo pravljično spevoigro v petih dejanjih Pogumni Tonček. Delo je bilo napisano v stari Jugoslaviji in ga je bilo marsikje predelati. Libreto je zložil Fran Roš, glasbene in plesne vložke pa je skomponiral Cerer.

Tončka sta menjaje igrala dva igralca: za oder rojena in nadarjena Komeričkijeva in prizadeven ter simpatičen drugošolec Kavčič. Korentova je bila v vlogi Minke spočetka nekoliko sramežljiva, kasneje pa se je vigrala, tako da je bila pri četrti reprizi že na moč prikupna. Glasovno pa niti Tonček niti Minka nista bila dorasla zahtevnim samospevom zlasti v višinah ne. Krivda za to je na skladatelju, ki ni pri komponiranju upošteval tonske zmogljivosti dvanajst in petnajsletnih otrok. Igralsko in pevsko je najbolj ugajal v vlogi Jernača Stane Jurko, ki je v obeh reprizah za odrasle doživel aplavz pri odprtem odru. Mati Holobarjeva je svojo vlogo dostojno rešila in je njena igralska moč od predstave do predstave naraščala. Povodnega moža je igral Drago Predan močno in prepričljivo, dasiravno s premalo sonornim glasom. Presenetljiv je bil v vlogi Zelenega moža mladi Semečnik, očarljiv pa vilinski kralj Edo Božiček, ki je v krogu prelestnih vil veličastno povzdignil pravljičnost igre. Veščo Čuševe bi brez predsodkov z nekaterimi korekturami lahko postavili na najbolj zahtevne odre. Vlogi vaškega starešine in učenjaka v zasedbah Maksa Pivca in Staneta Praprotnika sta bili dovršeno podani. Tudi Lorberjev Rudi se je v vlogi kraljevega odposlanca temeljito potrudil. Posebno posrečeni, včasih celo dovršeni so bili skupinski nastopi vaških dečkov in deklic, izmed katerih so nekateri vidno izstopali.

Plese vil in škratov je z vso prizadevnostjo in ljubeznijo naštudirala Andjelka Goriškova. Hvaležna publika jih je z navdušenjem sprejela. Žalski orkester je pod vodstvom Franca Hermana dal vse od sebe, da je pravljična igra tako imenitno uspela. Z rednimi vajami bi lahko orkester dostojno predstavljal instrumentalno glasbo v metropoli Savinjske doline.

Tudi vsi ostali sodelavci, ki so skrbeli za dekor, sceno in luč, zaslužijo vse priznanje. Posebna zahvala velja upravi in odrskemu mojstru celjskega mestnega gledališča, ki sta stala režiserjema z nasveti in odrskimi ter igralskimi rekviziti vselej na razpolago.

Resnici na ljubo je treba povedati, da je bila uprizoritev Pogumnega Tončka na žalskem odru nemara najuspešnejše odigrano odrsko delo po osvoboditvi.

Gledalec

Ali veš kaj je fluorografiranje?

Vsa skrb naše socialistične domovine je posvečena ljudskemu zdravstvu, ker le zdrav državljan lahko uspešno gradi socializem. Fluorografska akcija v našem okraju bo ugotovila zdravstveno stanje vsega tukajšnjega prebivalstva. Brezplačno rentgensko slikanje pljuč in drugih prsnih organov bo ugotovilo, ali si zdrav ali pa potreben zdravniške pomoči. — Akcija bo uspela samo tedaj, če bo udeležba res polnoštevilna, ker le na ta način bo mogoče ugotoviti razna bolezenska žarišča.

Za uspeh akcije ni dovolj, da se udeležiš samo slikanja, ampak da se zanesljivo odzoveš tudi zdravnikovemu pozivu na ponovni pregled, če je fluorograf odkril pri tebi bolezen. — Bolnikom bo omogočeno takojšnje brezplačno zdravljenje.

Zato izrabite priliko, ki jo nudi socialistično zdravstvo delovnemu ljudstvu, in se brezpogojno udeležite fluorografiranja ob določenih dnevih, ki se prične v Celju 25. januarja 1954.

NAJVEČJA DRUŽABNA PRIREDITEV

Tradicionalni valčkov večer

Sobota, 6. februarja 1954 UMETNIŠKI PROGRAM Narodni dom

Vabimo vse, da si vstopnice pismeno rezervirajo na naslov AD Kladivar Celje, ker bodo vabila razposlana samo ofic. predstavnikom

Obvestilo

Obveščamo vse lastnike lovce, da takoj dvignejo nagačeno perutnino pri invalidskemu podjetju v trgovini Jelen najkasneje do 15. februarja 1954. V nasprotnem slučaju zapade v korist podjetja.

»Jelen« Celje

IŠČEM gospodinjsko pomočnico vajeno gospodinjskega dela in nekoliko kuhe. — Lavrič Marija, Teharje.

NA PUSTNI TOREK
TRADICIONALNA
26. MAŠKARADA
OLEPŠEVALNEGA DRUŠTVA

Vojaškim vojnim invalidom

Kot smo že pisali v dnevnih in ostalih časopisih in glasilih, je bil naš okraj prvi, na katerega je preneseno varstvo za VVI, kakor tudi izplačilna služba.

Zaradi tega smo pravočasno odposlali vsem občinskim ljudskim odborom okrožnico štev. IV 5-57-2584 53 z navodili, da naj občinski ljudski odbori takoj poberejo vse invalidske izplačilne knjižice — napravijo seznam v dvojniku — in jih osebno po tajniku ali določenemu nameščencu prinesejo na OLO Celje-okolica — invalidski odsek — Trg svobode 9, dvoriščna stavba pritličje desno, zaradi žigosanja in korekture tek. računa pri banki.

To je bila zelo važna in nujna zadeva, ker brez tega vpisa v same izplačilne knjižice ne bo mogel nihče dvigniti invalidnine od 1. I. 1954 dalje.

Opozorili smo, da tudi OZVVI in KZVVI in sami prizadeti pomagajo, da se to delo izvrši do 30. t. m.

Pošiljanje izplačilnih knjižic po posameznikih odpade, ampak jih je dopustno predlagati samo preko občinskih ljudskih odborov, ker se bo ob tej priliki izpopolnjevala tudi kartoteka, kar velja tudi za invalidski odsek na okraju.

Za občinske ljudske odbore je bil odrejen sledeči razpored:

1. dne 23. XII. 1953 obč. LO: Laško, Rimske Toplice, Petrovče;
2. dne 24. XII. 1953 obč. LO: Šentjur, Griže, Ponikva Lesično, Polzela:
3. dne 25. XII. 1953 obč. LO: Vojnik, Dobrna, Vitanje, Strmec, Frankolovo;
4. dne 26. XII. 1953 obč. LO: Žalec, Šempeter, Šmarje pri Jelšah, Rogaška Slatina, Rogatec, Žusem;
5. 27. XII. 1953 se ne dela;
6. dne 28. XII. 1953 obč. LO: Slov. Konjice, Zreče, Loče, Slivnica, Breze, Dramlje;
7. dne 29. XII. 1953 obč LO: Gomilsko, Kozje, Polje ob Sotli, Podčetrtek, Pristava;
8. dne 30. XII. 1953 obč. LO: Prebold, Vransko, Braslovče, Jurklošter, Planina, Tabor.

Navedenega vrstnega reda in naših navodil v okrožnici se je treba točno držati.

Za področja občinskih ljudskih odborov Štore, Skofja vas in Šmartno v Rožni dolini smo pravočasno oddali spise pristojnemu MLO Celje, ker od 1. I. 1954 ta področja priključijo mestu.

Pri tem delu pomagajmo vsi, da bo izplačilna služba invalidov pravočasno urejena in da bo dalje brezhibno potekala Vsi smo zato odgovorni.

Upravičeni zamudniki na ravno tako pošljejo svoje izplačilne knjižice preko občinskih ljudskih odborov na okraj.

Nadalje obveščamo vse VVI in mirovne vojaške invalide, vojne vdove, starše in otroke padlih borcev ter umrlih vojaških invalidov, vse zdravstvene in socialne ustanove, občinske ljudske odbore še o naslednjem:

Od 1. januarja 1954 dalje bodo vršila vse posle izplačilne službe invalidskih prejemkov in poravnavanje stroškov invalidskega varstva le pristojna krajna in mestna tajništva za zdravstvo in socilno politiko. Zaradi tega sedaj ta tajništva popravljajo številke v invalidskih izplačilnih knjižicah.

Vsi invalidski upravičenci naj se zato odslej naprej obračajo na omenjena tajništva v vseh zadevah v zvezi:

1. Z izplačevanjem rednih ali zaostalih invalidnin ali pogrebnin.
2. S priznavanjem in izplačevanjem invalidskih dodatkov in dodatkov za otroke.
3. Z izdajanjem novih izplačilnih knjižic in izvrševanjem vseh popravkov obračunov in naslovnikov o teh knjižicah.
4. Z izdajanjem novih odločb o kakršni koli spremembi invalidskih prejemkov.
5. Z izdajanjem novih legitimacij za znižano vožnjo in podaljševanjem veljavnosti teh legitimacij.
6. Z izdajanjem objav za brezplačno ali znižano vožnjo.
7. Z uveljavljanjem vseh pravic zdravstvenega varstva in ortopediranjem.
8. S klimatskim ali topliškim zdravljenjem invalidov.

Za vse navedene zadeve naj invalidski upravičenci ne pošiljajo nobenih vlog več na Invalidsko upravo v Ljubljani, ampak na omenjena tajništva, kjer bodo odslej dobivali tudi vse informacije.

Invalidska komisija v Ljubljani bo reševala le še vloge za priznanje invalidskega svojstva in invalidskih pravic ter odločala o pritožbah proti odločbam okrajnih ali mestnih tajništev za zdravstvo in socialno politiko v invalidskih zadevah.

Vse sanatorije, zdravilišča, klinične in splošne bolnice, krajevne in sektorske ambulante zobne ambulatorije, lekarne, podjetja in delavnice ter reševalne postaje obveščamo, da naj do 25. XII. 1953 dalje vse račune za zdravila, očala, ortopedske pripomočke in nujne prevoze ter račune oskrbnih stroškov, zdravstvenih storitev in uslug vseh vrst predlagajo v poravnavo samo pristojnim okrajnim oziroma mestnim tajništvom za zdravstvo in socialno politiko, ker Invalidska uprava v Ljubljani teh računov od 1. januarja 1954 dalje ne bo več poravnavala.

Tajništvo
Sveta za ljud. zdravstvo in soc. politiko
OLO Celje-okolica

Trgovinsko-gostinska zbornica Celje

želi vsem svojim članom poslovnega uspeha in sreče

V LETU 1954

Škrabl Andrej

Izdelovanje vseh vrst kamnoseških izdelkov iz umetnega kamna

ROGAŠKA SLATINA

želi vsem svojim odjemalcem, dobaviteljem in poslovnim tovarišem SREČNO IN USPEHOV POLNO NOVO LETO 1954

Delovni kolektiv in upravni odbor

Kmetijske zadruge Zreče

želi vsem svojim članom in delovnim ljudem

V NOVEM LETU 1954

mnogo uspehov z željo, da z združenimi napori nadaljujemo pot naše graditve za dobrobit delovnega ljudstva, zlasti za hiter razvoj naše vasi

Iz celjskega zaledja

IZ BRASLOVČ

V šolski kuhinji v Braslovčah prejema kosilo vsak dan okoli 50 partizanskih sirot in odaljenih otrok, za kar skrbijo **domači kmetje** v obliki prostovoljnih dajatev z vso požrtvovalnostjo. Želimo samo, da bi jim bila mladina za to dobroto hvaležna in kot dorasla posnemala svoje dobrotnike.

Kreftove Celjske grofe nameravajo uprizoriti **pod Žovnekom.** Tudi ta velikopotezna zamisel se je rodila na braslovško-celjskih tleh. Posebna komisija celjskega Mestnega gledališča si namerava ogledati prizorišče v naravi in ugotoviti možnost njene izvedbe. Kulturnoprosvetna društva iz okraja Celje-okolica in Šoštanja bodo sodelovala pri pripravah tega velikega načrta.

TAKŠEN NAČIN BORBE PROTI NEMŠKUTARSTVU JE NEČLOVEŠKI

V novoletnih praznikih je na moja vrata potrkal možakar srednjih let in mi pokazal nekakšno pisanje socialnega skrbstva, da je to Berglez Ignac iz Sv. Pongraca pri Grižah, ki že dalje časa ni v službenem razmerju in ima nepreskrbljeno družino. Ker mož ni znal dovolj slovensko, ali pa je bil preveč zmeden, nisem mogel jasno razumeti zakaj pravzaprav prosjači po hišah. Prosil je za malenkost denarja, da bi otrokom lahko kupil vsaj malenkost za novo leto. Dejal je, da je bil med vojno »Werkschutz« v rudniku Liboje in da ga zaradi tega nočejo obdržati v službi. Povedal je, da je rojen Dunajčan in po svoji materi tudi slovenskega rodu. Njegova žena pa da je Slovenka in da zaradi nje in otroka ne more zapustiti naše države, čeprav bi sam lahko našel v Avstriji zaposlitev. Ne vem, kaj je v ozadju, kaj je res in kaj ni res, toda če vse skupaj drži, kar mi je povedal, potem je to zelo napačna borba proti nemškutarstvu. (Sploh bi morali razlikovati nemškutarje od resničnih Nemcev.) Zelo nesocialno je in narobe, da mora nekdo zaradi stvari, ki ne predstavljajo po zakonu predpisanih kaznivih dejanj trpeti pomanjkanje, zlasti pa še otrok, ki je proti svoji volji rojen v takšni družini. Pribijam, da ne vem točno kaj je res in kaj ni, zato bom vesel vsakega točnega pojasnila in razložitve o tej zadevi.

V DOBRNI POGREŠAJO DOBREGA LOGARJA

Kmetje v Dobrniški občini niso povečini kdovekaj premožni. Potrebujejo denar, pridobijo pa ga lahko le s sečnjo lesa. Veliko teh kmetov ima že posekan les, samo da je nežigosan in takega ne smejo prodati. Les pa žigosa logar in v tem grmu leži zajec.

Kmetje vsakodnevno iščejo nastavljenega logarja in ga zelo težko najdejo, če pa ga, potem sigurno v gostilni. — Kmetje so zahtevali na občinskem ljudskem odboru, da logarja opozori. Občinski ljudski odbor je to storil, pa ni dosti pomagalo. Ko je odšel logar na orožne vaje, ga je nadomestil logar iz Galicije, ki vrši svojo dolžnost le bolj vestno.

Vrtnarska šola v Medlogu pri Celju

želi delovnemu ljudstvu srečno in uspehov polno novo leto

1954

Gibanje prebivalcev v celjski okolici

v Celju-okol. v času od 21. 12. 1953 do 4. 1. 1954 Rojenih je bilo 16 dečkov in 12 deklic.

Poročili so se:

Kolander Peter-Alojz, gozdni delavec iz Kumena 24, Sv. Lovrenc na Pohorju in Planinšič Marija, poljedelka iz Hudinje 74, Vitanje; Križan Janez, kamnosek iz Trličnega 40 in Kores Ana, krojačica iz Dobovca 30; Novak Karol, delavec iz Trličnega 13 in Završki Emilija, kmetovalka iz Hromca 27; Kitak Franc, kmetovalec iz Donačke gore 27 in Koražija, roj. Polajžer Marija, kmetovalka iz Tlake 27; Berk Anton, steklobrusilec iz Brestovca 49 in Podhraški Irena, steklobrusilka iz Zg. Brezna, Hum na Sutli; Koražija Karl, steklar iz Sp. Sečevo in Frie Neža, poljedelka iz Irja, Rog. Slatina; Safran Ivan, tov. delavec iz Kostrivnice 46 in Blatnik Justina, poljedelka iz Kostrivnice 12, Slivnica pri Celju; Vrhovšek Anton, tov. delavec iz Turna 17 in Frece Amalija, poljedelka iz Drobinskega št. 8, Slivnica pri Celju; Canžek Martin, mlinar iz Sv. Stefana in Gradišnik Stefanija, poljedelka iz Bukovja 27, Slivnica pri Celju; Gole Vinko, kovač iz Zg. Hudinje in Mavrer Angela, tov. delavka iz Grobelnega, obč. Šmarje pri Jelšah; Lorenčak Ivan, kovač iz Zenice, in Dravinac Frančiška, poljedelka iz Lemberga pri Šmarju; Ravnak Anton, kmečki sin iz Lipe, Frankolovo in Cebin Stefanija iz Brezna-Vitanje; Terglav Miroslav, rudar iz Sv. Pankraca-Griže in Umek Ivana, rudniška delavka iz Sv. Pankraca-Griže; Virant Leopold, rudar iz Zabukovce, in Ivanc Ana, tapetniška delavka iz Zabukovce, Griže; Drovenik Andrej, steklobrusilec iz Brestovca in Berk Roza, poljedelka iz Kačjega dola; Černoša Janez, skladiščnik iz Gradiskega dola iz Stiplošek Vanda, servirka iz Sp. Negonja, Rog. Slatina; Brcko Daniel, trg. poslovodja iz Tržišča in Tramšek Marija, servirka iz Tržišča, Rog. Slatina; Sterniša Stefan, posestnik iz Sp. Gabernika in Ogrizek Vida, nameščenka iz Zg. Kostrivnice; Berglez Simon, poljedelec iz Irja in Toman Vekoslava, poljedelka iz Zg. Negonja, Rog. Slatina; Dolc Stanislav, mizar iz Rog. Slatine in Žurman Marija, sobarica iz Rog. Slatine; Majhenič Edvard, ključavničar iz Maribora-Tezno in Safran Justina, poljedelka iz Kostrivnice, Slivnica pri Celju; Borovšak Franc, tov. delavec iz Kompol in Godicelj Frančiška, poljedelka iz Šentjanža; Ozvaldič Jožef, kmetovalec iz Dobovca in Seewald, roj. Baumann Kristina, kmetovalka iz Dobovca; Marinc Franc, ključavničar iz St. Lovrenca in Marinc, roj. Dolinšek Justina, gospodinja iz Dolenje vasi, Prebold; Skok Anton, tov. delavec iz Kaplje vasi in Mlinar Frančiška, uslužbenka iz Kaplje vasi, Prebold; Hribar Friderik, rudar iz Sv. Magdalene in Nemivšek Stefanija, tov. delavka iz Marije Reke, Prebold.

Umrli so:

Jazbinšek Karl, otrok iz Gubnega 11; Polutnik Andrej, upokojenec iz Straške gorce, star 65 let; Bah, roj. Belina Cecilija, posestnica iz Dobležiče 4, stara 70 let; Kozar Terezija, poljedelka iz Svetelke, stara 84 let; Oberčkal Vinko, čevljar iz Gotovelj 169, star 72 let; Pušnik Ana, upokojenka iz Braslovč 43, stara 87 let; Robida Janko, otrok iz Braslovč, star 3 leta; Anderlič Jožef, posestnik iz Nimnega, star 69 let; Belcer Anton, posestnik iz Sp. Sečevo, star 74 let; Vodovnik Anton, upokojenec iz Loke, Frankolovo, star 71 let; Brečko Jožef, mali kmet iz Sv. Urbana 25, star 67 let; Potočnik, roj. Lipičnik Marija, gospodinja iz Zavrha pri Galiciji, stara 38 let; Antonič Ignac iz Zg. Laž 3, star 67 let; Krajšek Ivan, poljedelec iz Štor, Bukovžlak 12, star 69 let; Žele Helena, roj. Sedmak iz Teharja 16, Štore, stara 86 let; Maconi Anton, upokojenec iz Ločice, star 76 let; Pertinač Matevž, kmetovalec iz Breze, star 43 let; Gajšek Anton, kmet iz Grobelnega, star 60 let; Rupnik Jože, upokojenec iz Sv. Barbare, star 53 let; Kerš Jera, oskrbovanka občine iz Bezovice, stara 84 let; Plevnik Frančiška iz Vrbnega pri Šentjurju, stara 67 let; Lipovšek Jožef, kmetovalec iz Malih Dol, Vojnik, star 51 let; Žnidar Antonija, prevžitkarica iz Ostrožne, stara 81 let; Mastnak Neža, prevžitkarica iz Boletine, stara 92 let; Goropevšek Amalija, roj. Pavelšek, gospodinja iz Griž, stara 79 let; Kovač Franc iz Jezerc, Šmartno v R. d., star 52 let; Streučan, roj. Borovnik Helena iz Jezerc, stara 84 let; Božič Franc, mali kmet iz Sv. Urbana, star 73 let; Mansuti Ivan, kmet iz Drobinskega, star 59 let; Fendre Silva, poljedelka iz Javorja, stara 18 let; Tanšek Marija, roj. Kosaber, prevžitkarica iz Javorja, stara 78 let; Baumgartner Franc, tov. delavec iz Kompol, star 56 let; Artič Franc, kmetovalec iz Trličnega, star 14 let; Zottel Jožef-Valentin, kovaški mojster iz Žalca, star 81 let; Podkoritnik Jožef, upokojenec iz Sv. Magdalene, star 49 let; Srebar Frančiška, roj. Matko, gospodinja iz St. Lovrenca, stara 58 let; Cilenšek Franc, prevžitkar iz Kaplje vasi, star 82 let; Podlunšek Magdalena, kmetovalka iz St. Lovrenca, stara 76 let; Klančnik Frančiška, prevžitkarica iz Dobriča, stara 77 let.

Dobitniki novoletnih nagradnih križank

Letošnja novoletna nagradna križanka je reševalcem delala precej preglavic, nekaj po krivdi tiskarskega škrata, nekaj pa zaradi tega, ker je bila resnično težka. Rešitev nam je bilo precej poslanih, pravilno rešenih pa jih je bilo komaj sedemnajst. Največ težav in napak je bilo okoli (barkase), ki so jo mnogi prikrojili kar v barčico in podobno. Težave so bile tudi z izpadlimi pojasnili pod številko 15 in 16 navpično. Kljub temu so skoraj vsi reševalci pravilno izpolnili manjkajoči koloni, čeprav smo tudi napačne upoštevali za pravilne.

NAGRADE SO DOBILI SLEDEČI REŠEVALCI:

Prvo nagrado je dobil tov. Bolka Franc (3000 din), upokojenec iz Celja.

Drugo nagrado (2000 din) je dobil tov. Erjavec Anton iz Celja.

Tretjo nagrado (1000 din) je dobil tov. Vrhovec Janez iz Celja.

Četrto in peto nagrado (po 500 din) sta dobila tov. Antonija Kislinger iz Nove vasi in tov. Franjo Čepin iz Pilštanja.

Vsi, ki jim je uredništvo osebno dosegljivo, naj dvignejo nagrade v uredništvu, ostalim bomo poslali nagrade po pošti.

MLADINSKA nagradna križanka

Ta križanka je bila lažja. Rešitev je bilo veliko, pravilno rešenih pa komaj 23. Nagrade v knjižni obliki dobijo naslednji mladi reševalci:

Jelen Erika, učenka 1. raz. gimnazije v Polzeli.

Djipan Miran, učenec 3. raz. osnovne šole v Laškem.

Brance Mija, učenka 4. raz. osnovne šole v Škofji vasi.

Nagrade jim bomo poslali, upamo, da jim bodo všeč.

REŠITEV NOVOLETNE NAGRADNE KRIŽANKE

VODORAVNO: 1 operat; 7 opanki; 13 Matjaž; 19 baraka; 20 Borovo; 21 korale; 22 Itaka; 24 Lava; 26 beril; 27 Litostroj; 28 Osaka; 31 nisi; 32 on; 33 Eol; 35 nada; 37 ROS; 38 Sava; 40 prevre; 43 armatura; 45 ip (pi); 46 sparit; 47 at; 48 Ebro; 50 ten; 51 con; 53 Nahi; 55 ča; 56 torek; 60 ni; 61 sit; 62 imun; 63 erg; 65 SR; 66 TD; 67 tla; 68 CJ; 69 vjameš; 72 EA; 73 opus; 75 Neretvan; 77 kravar; 82 volk; 83 JT; 84 ara; 85 sila; 86 slai (slaj); 87 vsare; 90 SPD; 92 sad; 93 OT; 94 ekvilibriram; 98 barkase; 101 ML; 102 čar; 103 precej; 104 re; 105 ves, 106 legen; 108 Esad; 110 start; 112 ed; 113 dom; 115 SR; 116 SAP; 118 en; 119 tam; 120 ovlak (oblak); 122 čilim; 124 iti; 125 vsem naročnikom.

NAVPIČNO: 1 Obilo sreče v novem letu; 2 patina; 3 erat (tare); 4 rakova pot; 5 akas; 6 ta; 7 ob; 8 polje vrt; 9 ara; 10 novoletni dar; 11 kvas; 12 io; 13 MK; 14 aob (boa); 15 tren; 16 jarirutam (maturiraj); 17 alisor (rosila); 18 želi Savinjski Vestnik; 23 ar; 25 Ikar; 29 anapest; 30 Admonta; 34 orientekspress; 36 aa; 39 vir; 40 ps; 41 Rp; 42 ea; 44 taninov sok; 49 Barje; 52 oil; 54 Huculi; 57 omet; 58 es; 59 krona; 64 garjav; 70 metričen; 71 šva; 74 Poltava; 76 ar; 78 as; 79 Vis; 80 alab (bala); 81 radar; 88 skleda; 89 elan; 90 Sire; 91 dacar; 95 Ir; 96 Rp; 97 med; 99 res; 100 Seret; 107 holm; 109 kali; 111 ti; 113 dve; 114 Man; 116 sin; 117 pik; 120 os; 121 ka; 122 čč; 123 Mo.

REŠITEV MLADINSKE NAGRADNE KRIŽANKE

VODORAVNO: n, o, Ivo, vdova, Italija, š, e, a, d, ata, p, dež, n, top, soda, A, atel, l, j, n, len, e, ges, šola, l, otok, maka, oko, eden, dih, novator, sen.

NAVPIČNO: Novoletna jelka, Ida, ori, VTS, Aja, ded, pot, da, žolna, tango, po, lok, Elan, eter, sad, šah, kes, mi, ov, ot (to), ne.

Telesna vzgoja in šport

»SILVESTROV TEK«

OB ZAKLJUČKU LETA SE JE VIPOTNIKU IZPOLNILA NAJBOLJ VROČA ŽELJA

Silvestrov tek po celjskih ulicah je bil ob skromni udeležbi 56 tekmovalcev in še to v pretežni meri le iz Celja, Savinjske doline pa celo iz Raven in Brestanice. Lepe nagrade in pokali niso mikali ostalih atletov iz drugih središč atletike v naši republiki. Vsa bera je potemtakem ostala doma . . .

Na 1700 m dolgi progi se je v večernih urah Silvestrovega dne bil težak boj med vsemi udeleženci. Favorit Andrej Vipotnik, ki je bil v letu 1953 najuspešnejši tekač Kladivarja, je šele po ogorčeni borbi v silovitem finišu uspel premagati društvena konkurenta Urbajsa in Marijana Kopitarja. Takoj po prihodu zmagovalca, ki so ga številni gledalci toplo pozdravili, so se pojavili še ostali tekmovalci. Najprej sama znana atletska imena, nato pa povsem nepričakovano kot 10. plasirani Stanko Štor s I. gimnazije kot prvi »nešportnik«. Ta mladenič je pustil za seboj vrsto priznanih tekačev iz partizanskih društev, JLA in ostalih športnih društev ter kolektivov.

Sicer pa si poglejmo najboljše tekače, razvrščene po razpisanih kategorijah:

1. Člani — atleti:
   1. Urbajs Franc, AD Kladivar 4 : 39
   2. Kopitar Marijan, AD Kladivar 4 : 41
   3. Kralj Vlado, AD Kladivar 4 : 47
   4. Mlinarič Niko, AD Kladivar 4 : 47
   5. Kmetec Ferdo, AD Kladivar 5 : 22
2. Mladinci — atleti:
   1. Vipotnik Andrej, AD Kladivar 4 : 37 (zmagovalec teka)
   2. Gajšek Ivan, AD Kladivar 4 : 43
   3. Cizej Roman, AD Kladivar 4 : 52
   4. Leskovšek Viktor, AD Kladivar 4 : 58
   5. Muškatevc Ivan, AD Kladivar 5 : 00
3. Člani in mladinci — nešportniki:
   1. Štor Stanko, I. gimnazija 5 : 10
   2. Ginter Erih, Fužinar, Ravne 5 : 14
   3. Stoklas Ernest, SAP, Celje 5 : 18
   4. Blatnik Ivan, II. gimnazija 5 : 23
   5. Hecl Feliks, Fužinar, Ravne 5 : 29
4. Članstvo »Partizana«:
   1. Lukman Milan, Žalec 5 : 24
   2. Kline Daniel, Žalec 5 : 26
   3. Čepin Zvonko, Žalec 5 : 27
   4. Kozmelj Janez, Gomilsko 5 : 31
   5. Žener Leon, Brestanica 5 : 57

Pred nastopom novega leta so bili v Domu AD Kladivarja razglašeni rezultati in razdeljene nagrade. Tako se je mlademu Andreju Vipotniku ob prehodu v leto 1954 izpolnila najbolj vroča želja: priboriti si trofejo — pokal! Kljub bogatim zmagam in postavljenim rekordom od 800 m pa na vseh progah do 3000 m med jugoslovanskimi mladinci mu je šele »Silvestrov tek« v Celju prinesel prve pokale . . . Nabral je toliko »piskrov«, kot si jih je resnično zaslužil zanj v tako bogati atletski sezoni leta 1953: pokal uredništva »Borbe - Ljudske pravice« kot zmagovalec teka, pokal uredništva Savinjskega vestnika kot najboljši mladinec in pokal predsednika MLO Celje tovariša Jermana kot najboljši Celjan (saj ga Celjani štejejo že kar za svojega . . .)! Kot zmagovalec »Silvestrovega teka« pa je prejel v dar še veliko sliko Celja od celjskega Olepševalnega društva. France Urbajs je kot zmagovalec v skupini članov prejel pokal, darilo Trgovinsko-gostinske zbornice mesta Celja, Stanko Štor za zmago v skupini nešportnikov pokal Cinkarne in Milan Lukman iz Žalca pokal AD Kladivarja kot najboljši tekmovalec partizanske organizacije. Ostali tekmovalci, ki so na vidnejših mestih, pa so prejeli praktične nagrade, darila celjskih trgovskih podjetij.

PLODNA SKUPŠČINA NOGOMETAŠEV KLADIVARJA

Pred zaključkom leta 1953 so se zbrali nogometaši Kladivarja in njihovi funkcionarji ter prijatelji na letni skupščini. Vrtna dvorana hotela Evrope ni mogla sprejeti vseh udeležencev. Letne skupščine po navadi niso nič kaj privlačne, celo aktivno članstvo nekaterih društev se jih rado izogiba. Tokrat pa pri nogometaših ni držalo staro pravilo. Obsežen material o delu društva v letu 1953, izpopolnjen z zanimivimi reportažami in zbran v posebni knjigi, ki jo je članstvo prejelo nekaj dni pred skupščino, je ustvaril neverjetno zanimanje za potek sedmega rednega občnega zbora društva.

O uspehih Kladivarja smo čitali v novoletni številki. Seznanimo se s težavami in problemi, ki so bili načeti v štiriurni razpravi. Kot povsod v našem športu, tako so se tudi nogometaši Kladivarja borili vse leto z velikimi materialnimi težavami. Površnega nogometnega opazovalca večkrat vara mnenje, češ, nogomet je donosen šport. Tisoči obiskujejo nogometne tekme in desettisoči bankovcev polnijo društveno blagajno . . . Preprosta gospodarska računica pa nam pokaže, da se z dohodki s celjskih nogometnih tekem ne morejo kriti visoki stroški z gostovanji na tujih igriščih. Vstop Kladivarja v hrvatsko-slovensko ligo je občutno povečal te izdatke. Kar računajte, koliko znesejo izdatki za potovanja 14 ljudi v Split, Reko, Borovo itd., bivanje v teh krajih, povrnitev izgubljenega zaslužka v celjskih podjetjih . . . Poleg ligašev pa tekmujejo še druga moštva, za katera je prav tako potreben denar. Izdatki pa se ne ustavljajo le pri organizaciji tekmovanj. Poglejte cene športnim rekvizitom: nogometnim čevljem, majicam, hlačkam, dokolenkam, žogam! Tudi za nabavo teh rekvizitov je treba »kosmatega« denarja. Prištejmo k tem izdatkom še potrebna sredstva za strokovno vodstvo, vzdrževanje igrišča in ostalih naprav na Glaziji — pa pridemo že do milijonskih številk. Brez dvoma je poleg športnih uspehov igralcev šteti med največji uspeh požrtvovalno delo maloštevilnih funkcionarjev, ki so zagotovili z raznimi prijemi in s pomočjo delovnih kolektivov celjskega bazena osnovna finančna sredstva za nemoteno društveno življenje.

Skrb MLO Celje naj bi bila, da bi pričeli v letošnjem letu z gradnjo športnega parka. Glazija je zaradi številnih nastopov in dnevne uporabe močno izčrpana. Že sedaj bi potrebovali moderno travnato športno igrišče, poleg njega pa še rezervno, ki bi služilo za vadbo. Za vzgojno delo in utrjevanje klubskega družabnega življenja med članstvom bi Kladivar nujno potreboval klubske prostore. V teh prostorih bi se prav v zimskih mesecih lahko vzgajali mladi nogometaši preko vzgojnih predavanj, dnevnega tiska, radia, šaha in družabnih iger. Pri reševanju tega vprašanja pa Kladivar računa na pomoč ŽK, SZDL in LMS, ki so prav tako odgovorne za vzgojo naših ljudi.

Celjski Kladivar je eno redkih nogometnih društev, ki deluje na najčistejšem amaterizmu. V svojih vrstah združuje največ delavske mladine. Uspehe na tekmovanjih je dosegel le z lastnimi silami in igralci, ki so zrasli na domačem »zeljniku«. Prav v vprašanjih amaterskega pojmovanja športa, vzgajanju domačega kadra igralcev (zlasti mladine) in to v pretežni večini iz delavskih vrst bi celjski Kladivar lahko bil vzor vsem nogometnim društvom v naši ožji in širši domovini! Zato se društveni funkcionarji čudijo, da ves naš tisk od lokalnega Savinjskega vestnika pa do vseh republiških tako malo poročajo o življenju in težavah celjskih nogometašev . . .

Še je bila vrsta težav in problemov, o katerih bomo morali razpravljati pozneje. Vodstvo nove uprave so prevzeli v glavnem že prekaljeni odborniki iz preteklega leta. Ob zaključku letne skupščine, ki se je zavlekla pozno v noč, je tovariš Hlačar podelil najzaslužnejšim igralcem in članom uprave priznanja s spominskim zlatim društvenim znakom ter knjižnimi nagradami.

OLO CELJE-OKOLICA

SPREJME takoj v službo uslužbenca, ki je verziran pri zemljiški knjigi in katastru.

REDNI LETNI OBČNI ZBOR NOGOMETNE SEKCIJE ŽSD »CELJE«

Člani nogometne sekcije ŽSD »Celje« so dne 29. XII. 1953 polagali redni letni obračun.

Iz poročil posameznih odbornikov je bilo razvidno, da je sekcija kljub raznim težavam uspešno delovala. Upoštevajoč dejstvo, da nogometna sekcija ŽSD »Celje« poleg finančnih težkoč nima urejenega igrišča in garderob ter da je morala vse prvenstvene tekme v jesenskem delu odigrati na tujem igrišču, je žela zadovoljiv uspeh.

Moštvo sekcije tekmuje v vzhodni slovenski ligi. Vstop v to ligo si je moralo moštvo priboriti ne samo s prvenstvenim, temveč tudi v kvalifikacijskem tekmovanju. Kot najmlajše moštvo v vzhodni slovenski ligi nima potrebnih izkušenj, vendar se je uspešno prebijalo in večkrat prekrižalo račune tudi starejšim moštvom vzhodne lige.

Po tri in pol urnem delu je skupščina postavila zahtevo, da se v bodočem letu posveti največ pozornosti vzgoji mladine. Novo izvoljeni odbor mora skrbeti za tesno in prijateljsko sodelovanje z ostalimi društvi. Skoraj vsi igralci so poudarjali, da je največja ovira za dosego uspeha pomanjkanje igrišča in oblačilnice. Zato bo moral gradbeni odbor ŽSD »Celje« skrbeti, da bo ta vrzel zamašena že v prvih mesecih tega leta.

Občni zbor je pod predsedstvom tov. Ludvika Gorenjaka potekal brezhibno in v tovariškem vzdušju.

Želimo, da bi nogometaši ŽSD »Celje« v tem letu uspešno delovali in tako dostojno zastopali mesto Celje. mč

Mladinski dvoboj Hrvatska : Slovenija v vajah na orodju

CELJAN FLORJANC NAJUSPEŠNEJŠI SLOVENSKI TEKMOVALEC

Zadnjo decembrsko nedeljo so se srečali v Celju mladi telovadci iz Hrvatske in Slovenije v vajah na orodju. Reprezentanca Slovenije je nastopila v oslabljeni postavi, saj smo v vrsti pogrešali kar pet vrhunskih telovadcev, med njimi tudi državnega mladinskega prvaka Celjana Tinčka Vebra. Prav zaradi tega je zmaga slovenskih tekmovalcev tem pomembnejša. Oba celjska zastopnika Franjo Florjanc in Lojze Zavodnik sta nastopila prvič v svojem življenju kot slovenska reprezentanta in sta nad vse častno izpolnila svojo dolžnost. Florjanc se je uvrstil takoj za zmagovalcem Markulinom iz Hrvatske kot najboljši tekmovalec slovenske reprezentance. Na vseh orodjih je bil prav dober, le pri prostih vajah ga je nekoliko »zaneslo«, saj ni zmogel kljub dvakratnemu poskusu dvigniti »špičaka«. Bil je najboljši v preskokih čez konja, na krogih tretji, pri obvezni vaji na konju drugi, na vseh ostalih orodjih pa vedno med prvo šestorico. Lojze Zavodnik se je kljub poškodbi vztrajno boril in je dosegel med izbranimi 14 telovadci častno 5. mesto. Mladinci Slovenije so zmagali na konju, krogih, drogu in bradlji, mladinci Hrvatske pa so bili boljši pri preskokih čez konja in pri prostih vajah. Končni rezultat dvoboja je bil 276,45 : 272,75 v korist Slovenije. Celjsko občinstvo, ki sicer prav z zadovoljstvom obiskuje telovadne prireditve, je tokrat v prav skromnem številu prisostvovalo temu pomembnemu srečanju. Še bolj nas pa preseneča dejstvo, da je celjska mladina v tako majhnem številu počastila s svojim obiskom goste iz Hrvatske. Mladi reprezentanti iz obeh republik kakor tudi sodniški zbor se niso mogli načuditi tako skromnemu obisku. Organizacija prireditve je bila dobra, sodniški zbor pa je svojo nalogo opravil povsem objektivno.

Še nekaj vzpodbudnih besed mladim partizanovcem! Zmagovalec med posamezniki Markulin iz Zagreba mi je pripovedoval takole: »Star sem 17 let in obiskujem 7. razred gimnazije. Pri telovadni organizaciji sem pričel telovaditi šele leta 1949. Že po dveh letih sem pričel svojo tekmovalno pot. Leta 1951 sem povsem neopazno osvojil šele 22. mesto v III. razredu na državnem prvenstvu. Naslednje leto sem tekmoval že v kvalitetnejšem II. razredu in na drž. prvenstvu sem dosegel že 8. mesto. Veselje do orodne telovadbe in že doseženi uspehi so mi dajali vedno novih energij. Zopet sem prestopil za razred više in sem letos tekmoval v najvišjem razredu za mladince. Na državnem prvenstvu v Skoplju sem se uvrstil takoj za državnim prvakom Tinetom Vebrom. Imam težke pogoje za treniranje. V Zagrebu imamo srednješolski pouk na izmene, enkrat dopoldne, pa zopet popoldne. Zato treniram samo vsak drugi teden. Živim skromno, nimam očeta in se preživljam le s pomočjo skrbne matere. Hrana po menzah za fanta v mojih letih ni zadostna. O, ko bi le imel bolj kalorično hrano, potem bi brez dvoma lahko še hitreje napredoval . . .« Tako je zaključil najin razgovor. V kratkih 4 letih je simpatični Markulin kljub trdemu življenju dosegel visoko stopnjo v vajah na orodju. Vse kaže, da se bo razvil v kvalitetnega tekmovalca in da bomo o njem še marsikaj slišali. Njegov uspeh je brez dvoma rezultat vztrajne vadbe, solidnega življenja in močne volje. Izražam le željo, da bi tudi v naših partizanskih društvih krasile te lastnosti našo mladino.

MEDNARODNA NOČNA SKAKALNA TEKMA

Nastopajo izbrani jugoslovanski skakalci ter močna ekipa inozemcev

V soboto, 9. januarja ob 18. uri v mestnem parku

OBČNI ZBOR ŠAHOVSKE SEKCIJE CINKARNE

Šahovska sekcija Cinkarne je kot prva v celjskem okrožju izvedla 4. januarja redni občni zbor, ki je bil ob polni udeležbi v Šahovskem domu. Sekcija je v minulem letu zelo napredovala, saj je podvojila svoje članstvo in izvedla niz šahovskih prireditev. Od 24 registriranih članov je število članstva naraslo na 49. Nastopila je 82-krat v moštvenih dvobojih na 6 do 10 deskah. Priredila je simultanke in redne mesečne brzoturnirje. V brzoturnirjih je nastopilo skupno 184 igralcev ali povprečno mesečno 14. V moštvenih tekmovanjih je nastopilo 36 članov, od teh največkrat Jože Šnajder (41) in inženir Pipuš (40). Imenovana igralca sta tudi največkrat zmagala v mesečnih brzoturnirjih, vsak po štirikrat. Sekcija je v lanskem moštvenem sindikalnem prvenstvu osvojila II. mesto, v letošnjem, ki je v teku, pa ima vse izglede, da postane prvak Celja. V tekmovanjih je večkrat nastopila z dvema, nekajkrat celo s tremi moštvi. Priredila je prvo moštveno prvenstvo Slovenije sindikalnih podružnic metalurških podjetij in brzopotezno prvenstvo posameznikov — članov sindikatov mesta Celja. Oba turnirja sta bila prirejena v proslavo 80-letnice obstoja Cinkarne. Veliko pozornost je sekcija posvetila mladinskemu šahu in ima v svoji sredi mnogo mladincev in tudi šahistke. Gonilna sila sekcije je bil njen tehnični vodja Jože Šnajder in je ob tej priliki prejel posebno darilo uprave podjetja. V delovnem načrtu, ki ima 16 točk, je predvidena proslava 5. obletnice obstoja sekcije s prireditvijo moštvenega brzoturnirja za prvenstvo celjskega okrožja. Izvoljen je bil po večini stari odbor s tovarišem Vinkom Persoljo na čelu. Občni zbor je v imenu Celjskega okrožnega šahovskega odbora pozdravil predsednik tovariš Franc Pipan, v imenu Celjskega šahovskega kluba pa tajnik tovariš Peter Oder. Občnega zbora sta se udeležila tudi zastopnika šahovske sekcije Svobode iz Žalca.

PRVENSTVO SLOVENIJE V DOPISNEM ŠAHU

Šahovska zveza Slovenije bo v tem letu organizirala moški in ženski turnir v dopisnem šahu. Tekmovanje bo organizirano v več skupinah, v vsaki največ šest igralcev. Vsak igralec bo igral z vsakim v svoji skupini po dve partiji istočasno. Čas razmišljanja in odpošiljanja potez bo pet dni s kontrolo po poštnem žigu. V to svrho bo ŠZS izdala posebne dopisnice po ceni 0,50 din, ki se bodo odpremljale kot tiskovine. Na eni dopisnici se vpišeta potezi obeh partij. Udeleženci bodo po doseženih rezultatih dobili kategorije, ki so v veljavi za dopisni šah. Točna navodila in tiskovine bo vsak udeleženec prejel pravočasno. Interesenti celjskega šahovskega okrožja, ki obsega okraje Celje-mesto in okolico, Šoštanj in Trbovlje, naj pošljejo prijave do 15. t. m. na naslov: Okrožni šahovski odbor Celje, ali pa jih oddajo svoji najbližji registrirani šahovski enoti (sekciji, klubu ali društvu). V Celju sprejema osebne prijave oskrbnik Šahovskega doma vsak dan med 16. in 22. uro. V prijavi je navesti poleg polnega imena še poklic in točen naslov. Registrirani šahisti morajo navesti tudi kategorijo.

GOMILSKO — NAJBOLJŠE DRUŠTVO PARTIZAN V CELJSKI OKOLICI

Bližamo se zaključku letošnjega leta. Kmalu bodo naša društva polagala pred svojim članstvom in javnostjo obračun svojega letošnjega dela. Marsikje bodo upravni odbori lahko podali razveseljivo bilanco o svojem delu, marsikje pa že danes nič kaj prijazno ne pričakujejo tega dne — zlasti v društvih, ki niso pokazala razgibanega življenja.

V Gomilskem bo partizansko društvo s svojo delovno upravo lahko na občnem zboru podalo najbolj bogato poročilo od vseh partizanskih društev v Celju in okolici.. V tem kraju je bilo vse leto razgibano življenje v partizanskem društvu. Redna društvena vadba z vsemi oddelki je omogočala, da so pripadniki tega društva lahko tako pogosto stopali pred javnost s svojimi propagandnimi telesnovzgojnimi prireditvami v domačem pa tudi v drugih sosednih krajih. Številne prireditve in tekmovanja so v ljudeh vzbujala pravilen odnos do telesne vzgoje, večje razumevanje in končno tudi aktivno poseganje v to aktivnost. Društveni vaditelji so težišče dela prenesli na vadbo na prostem in to v vseh letnih časih. Nič čudnega ni, če so s tem modernim gledanjem na telesno vadbo privabljali v svoj krog vedno nove pripadnike organizacije. V zimskem času je bilo več vadbenih ur na snegu. Tem smotrnim pripravam so sledila tudi različna tekmovanja, ki so za mladega človeka tako vabljiva. Tekmovanja v sankanju, smučarskih tekih, smuku in skokih so zajemala preko 50 odstotkov celotnega članstva. V drugih letnih časih je v Gomilskem bilo največ aktivnosti v atletiki in odbojki. Društvena vadba je pravzaprav stalno prepletena prav z najprirodnejšimi gibanji in vajami, ki jih vsebuje atletika. Kdo bi se ne meril v tekih, skokih in metih! Zato je društvo organiziralo kar preko deset atletskih tekmovanj, na katerih so se često pomerjali tudi s sosednimi vasmi (Braslovče, Prebold). To svoje znanje so Gomilčani potrdili tudi na tekmovanjih v okrajnem merilu. Na mladinskem festivalu v Preboldu so v atletiki zasedli prvo mesto, med partizanskimi društvi Celja in okolice pa so se zvrstili takoj za Konjičani. V odbojki so organizirali preko 25 tekem doma in po drugih vaseh. V tej igri se niso omejili le na »izbrano« ekipo, kot je to že navada v marsikaterem društvu. Kar štiri moštva raznih kategorij so nastopala na različnih tekmah. V vročih poletnih dneh je bilo več vadbenih ur tudi na Boljski, kjer so si izgradili zasilno kopališče in kjer so naučili marsikaterega pionirja in pionirko plavanja. Močno aktivnost so v društvu pokazali tudi z izletništvom in to v bližnje kraje, tri pa so organizirali tudi v območje naših Julijcev in Savinjskih Alp. Pri vsem tem svojem delu niso pozabili na učenje obveznega programa v sklopu vadbenih ur, ki ga predvideva partizanska organizacija. Kdor je prisostvoval letnemu telovadnemu nastopu v Gomilskem in akademijam, ki jih je bilo v vseem letu kar štiri, bo moral priznati, da so bile rezultat solidnega in načrtnega dela. V te svoje prireditve so zajeli tudi starejše članstvo preko 40 let. Sodelovali so pri vseh sosednih nastopih, na Taboru pa so s svojo akademijo pokazali domačinom lepoto in korist telesne vzgoje — saj že 15 let niso bili deležni podobne prireditve! Tudi nogomet, eno najbolj popularnih športnih iger, igrajo na Gomilskem tu in tam na vaškem travniku. Kdo bi še našteval uspehe njihovega dela! Spremljevalci Titove štafete so se lahko prepričali, da je bila v tem območju izvedba te prireditve med najboljšimi v Savinjski dolini. Lep uspeh so Gomilčani dosegli tudi z organizacijo množičnega tekmovanja, saj so samo v Gomilskem zajeli kar 223 ljudi.

Poleg telesne vadbe in športa pa je v tem kraju močan poudarek društvenega dela na prosvetnem področju. Širjenje splošnega obzorja svojega članstva in poglabljanja v aktualne današnje politične in gospodarske probleme je uprava društva vršila preko dnevnega tiska, s predavanji pred vrstami, s skupnim poslušanjem radijskih poročil v društvenih prostorih itd.

Ker v kraju ni KUD, imajo v okviru društva Partizan organizirano tudi igralsko družino, ki je v letošnjem letu pokazala veliko razgibanost. Njena naloga ni le v izvajanju raznih odrskih del. Na vseh vaških proslavah, na vseh pomembnih praznikih nastopa ta družina s svojim izbranim programom.

Tako bogato in razgibano društveno življenje je brez dvoma plod solidne organizacije in odličnega upravnega odbora, ki se sestaja najmanj enkrat mesečno in ima pregled preko vsega dela v društvu. Prav v teh dneh v Gomilskem dokončujejo še svoje zadnje letošnje veliko delo — izgradnjo 40-metrske smučarske skakalnice! Skakalnica bo največja v Spodnji Savinjski dolini in bo brez dvoma pripomogla k razvoju smuških skokov v tem predelu.

Podeželskemu kmečkemu društvu Gomilsko ob zaključku tako uspešnega obdobja svojega dela čestitamo tudi mi z željo, da bi v prihodnjem letu, ko stojijo pred partizansko organizacijo velike naloge in obširno delo, našlo v celjski okolici več posnemalcev.

PUTNIK CELJE

želi vsem svojim strankam SREČNO IN USPEHA POLNO NOVO LETO 1954 ter se še nadalje priporoča za naklonjenost!

V svrho poživitve varčevanja med najširšimi sloji, uvaja

Celjska mestna hranilnica v Celju

s 1. januarjem 1954 nagradno varčevanje pod naslednjimi pogoji: vsaka deseta oseba, ki vloži na novo hranilno knjigo najmanj din 500.— in se zaveže isto vsoto redno mesečno vlagati, prejme nagrado po din 500.—. Poleg tega bo konec leta izžrebanih 10% najmarljivejših vložnikov z naslednjimi nagradami: dotični, ki vložijo v prvem tromesečju dobe nagrado din 1000.—, v drugem tromesečju din 750.—, v tretjem tromesečju din 500.— in v četrtem tromesečju din 250.—.

Delavci in nameščenci, pristopajte k nagradnemu mesečnemu varčevanju, vlagajte redno vaše prihranke in vam v slučaju potrebe ne bo treba najeti posojila in plačevati obresti — Starši, koristite nagradno mesečno varčevanje in vlagajte za svoje otroke — Vloge se obrestujejo po 5% in so vedno in v vsaki višini razpoložljive!

Delovni kolektiv

Lesno industrijskega podjetja ŠENTJUR

želi vsem svojim odjemalcem in dobaviteljem USPEHOV POLNO NOVO LETO 1954

TRGOVSKO PODJETJE VOLNA CELJE - PREŠERNOVA 3

Obveščamo vse svoje cenjene stranke, da smo pričeli ponovno z izdajanjem blaga na potrošniški kredit ter odplačilu na obroke za dobo enega leta.

Pridite — strokovno postreženi si boste lahko izbrali raznovrstno blago iz bogate izbire v naši trgovini!

LE MALO TABLIC

Tombole Zveze gluhih Jugoslavije

JE OSTALO NEPRODANIH V SLOVENIJI!

Če še nimate tablice, pohitite z nakupom pri vseh prodajalcih srečk Jugoslovanske loterije ali pri organizacijah Zveze gluhih Jugoslavije

Žrebanje bo 10. januarja 1954 v Sarajevu

Tombolska kartica stane samo 50 dinarjev

Novo ustanovljeno trgovsko podjetje »KONJUH« CELJE - ZAVODNA 42

obvešča vse proizvajalce, da odkupuje vse vrste surovih kož po najvišjih dnevnih cenah!

Se priporoča »KONJUH«

OBJAVE IN OGLASI

RAZPIS

Občinski ljudski odbor Prebold razpisuje na podlagi 3. člena uredbe o prodaji stanovanjskih hiš iz sklada splošnega ljudskega premoženja Uradni list FLRJ št. 17-101-53 z dne 22. aprila 1953 in št. 31-264-53 z dne 18. avgusta 1953 ter sejnega sklepa z dne 10. maja 1953

javno dražbo

za dne 11. januarja 1954 za naslednjo hišo:

Vložna štev. 380, parc. št. 202, enodružinska hiša s sušilnico in vodnjakom v Latkovi vasi št. 84 za ceno 905.400 din.

Izpod te cene hiša ne bo prodana. Dražba bo na podlagi pismenih ponudb, ki jih je treba poslati v zalepljenih kuvertah do 11. januarja 1954 na naslov Občinski ljudski odbor Prebold — dražbena komisija.

Ponudbe morajo vsebovati:

1. Priimek, ime, poklic in bivališče ponudnika.
2. Ponudeni znesek.
3. Znesek, ki bi ga ponudnik plačal takoj, ko občinski ljudski odbor sprejme njegove ponudbe.
4. Znesek, ki bi ga ponudnik izplačal v obrokih in rok, do katerega bo izplačal ostanek.
5. Izjavo, da je ponudnik seznanjen z dražbenimi pogoji in da jih sprejeme.

K javnemu odpiranju pismenih ponudb bo dražbena komisija pristopila 11. januarja 1954 ob 3. uri popoldne. Dražbe naj se udeleži vsak ponudnik osebno. Vsak ponudnik mora do pričetka naroka za odpiranje ponudb plačati pri občinskem ljudskem odboru 5% izklicne cene.

Tisti, ki so sodelovali v NOV, družinski člani borcev, ki so padli v NOV, vojaški vojni invalidi, lahko kupujejo stan. hiše tudi na obroke. Ostalim dovoli obč. LO obročno plačevanje največ do dveh let. — Natančnejši pogoji so razvidni na občinskem LO med uradnimi urami.

Občinski ljudski odbor Prebold
Komisija za prodajo hiš splošnega ljudskega premoženja

RAZGLAS

Občinski LO Ponikva pri Grobelnem razpisuje za dne 17. 1. 1954 ob 9. uri dopoldne v pisarni Obč. LO Ponikva javno licitacijo dveh hiš splošnega ljudskega premoženja z izklicno ceno 515.000 din in 179.000 din. Hiše so v dobrem stanju v bližini želez. postaje Ponikva.

ISČEM postrežnico za dnevno štiriurno zaposlitev. Naslov v upravi.

POCENI PRODAM emajliran štedilnik. Zupan, Celje, Slomškov trg 4-I.

PRODAM skoraj nov dvovprežni voz, 8 cm široka kolesa. — Kačun Karel, Zgornja Rečica, Laško.

PRODAM dobro ohranjen šivalni stroj. Naslov v upravi lista.

PRODAM pocinkano kopalno kad, sobno mizo (100 × 75 cm), stojalo z vložkom (primerno za divan), toaletno mizico z ogledalom in 3 lepe karnise. Naslov v upravi lista.

IZGUBILA SEM 30. decembra zvečer pred slaščičarno »Zvezda« moško žepno »Omega« uro, drag spomin. Najditelj naj jo vrne proti nagradi v upravo lista.

ZAHVALA

Zdravniki celjske bolnice se zahvaljujejo tov. Dušanu Vučerju, stud. pharm. za darilo knjige »Pathologische Anatomie und Chemotherapie der Infektionskrankheiten«. On sam je knjigo prejel kot osebno darilo avtorja knjige Nobelovega nagrajenca prof. dr. med. Gerharda Domagka ter jo je podaril celjski bolnici, da bi čim bolje služila svojemu namenu. L. G.

MESTNO GLEDALIŠČE CELJE

Zaradi obolelosti v ansamblu se premiera »Razbitega vrča« in »Moža usode« preloži na nedoločen čas.

NEDELJSKA DEŽURNA ZDRAVNIŠKA SLUŽBA

Dne 10. 1. 1954: tov. dr. Čerin Josip, Celje, Cankarjeva ulica 9. — Nedeljska zdravniška dežurna služba traja od sobote od 18. ure dalje do ponedeljka do 8. ure zjutraj.

KINO UNION, CELJE

Od 4. do 11. I. 1954: »VESNA« — slovenski film
Od 12. do 15. I. 1954: »SINJI GALEB« — jugoslovanski film
Od 16. do 20. I. 1954: »NJENO ŽIVLJENJE« — ameriški film

KINO DOM, CELJE

Od 11. do 13. I. 1954: »ZLOMLJENA PUŠČICA« — ameriški barvni film
Od 14. do 19. I. 1954: »VALPONE« — franc. film